

ବାହୀ ଦୀପକ ।

We acknowledge with thanks the receipt of a
Commissaire from the Government of
Bihar & Orissa on the distress now
prevailing in certain tracts
of the Puri District and
gladly publish them
below.

The attention of the Government of Bihar and
it has been drawn to a number of articles and
which have lately appeared in the public
regarding the distress in the Puri district and
measures taken to relieve it. The Government
to correct numerous inaccuracies of
and to inform the public of past and
situation in the tract in question.

In many other tracts in Bihar and Orissa and
here, the Puri district suffered greatly from
disastrous failure of the rains in September
To meet the situation thirty-two centres
distribution of gratuitous relief in the rural areas
organized by the late Collector. Rai Bahadur
Nahan Ray, and Rs. 35,800 raised by private
subscriptions was spent on relief of this kind. A
sum of Rs. 30,000 was spent on gratuitous
in Puri town, the greater part of this amount
raised by the Superintendent of Police,
Rai Bahadur Sakhi Chand, from amongst his
friends. The District Board spent
Rs. 33,000 on eleven test works while a grant of
embankment in order to afford employment
to labouring classes; takavi loans were dis-
bursed to the aggregate amount of Rs. 10,3000
at cost price.

The monsoon of 1919 was favourable and the
crops throughout the district were
until August, when heavy floods seriously
damaged the rice crop in a small tract within the
station of the Gop, Kakatpur and Nimapara
stations. Some damage was also caused in
Balipatna and Brahmagiri thanas. The
caused by the cutting of the Kushbhadrā em-
silt on his land. Takavi loans
with "rabi" crops, but these in their turn
greatly injured by exceptionally heavy rain in
the district because the late Collector
had stopped in that month
that the harvesting of the rice crop would
employment to all in need of it. But in this
present Collector, Rai Bahadur S. N. Mazumdar,
visited it at the beginning of December, found
the District Relief Committee a body which com-
prised himself, the Superintendent of Police,
Subdivisional Officer and seventeen non-
officials. At this meeting arrangements
for the distribution of gratuitous relief
was to the extent of about Rs. 12,000 were allotted.
At the time the Utak Union Conference resolved
on the formation of a Committee of Enquiry, which included
Babu Gopabandhu Das, Babu
Sinha, Vice-Chairman of the District
Relief Committee, and a member of
the relief committee appointed by it for ad-
vising relief in the affected area. Government
invited to depute some officials to conduct the

enquiry in co-operation with this Committee, but
considered it undesirable to do so. The Collector
had already been directed by the Commissioner to
pay particular attention to the condition and require-
ments of the affected area and to apply for any
financial assistance that might be needed. The
gentlemen named above were members of the
District Relief Committee, and in that capacity
they had ample opportunity for co-operation and
for shaping the policy of relief without constituting
themselves into a separate committee of enquiry.
One of them indeed was the Vice-Chairman of the
District Board, and was thus himself one of the
persons mainly responsible for the measures taken
to alleviate the distress. What was needed at this
stage was not an enquiry, but active work
in carrying out the distribution of gratuitous relief
in accordance with the decision of the District Relief
Committee referred to above.

The local committee for relief which had been
appointed by the District Relief Committee were
slow in re-starting operations, but doles were dis-
tributed on eleven occasions in February and again
on March 7th when eight days supplies were dis-
tributed. The Commissioner, Mr. Gruning, visited
the area on March 6th, but was unfortunately pre-
vented from seeing the worst place by a storm
which made the "kacha" tracks impassable. He
enquired into the arrangements for the distribution
of gratuitous relief and came to the conclusion that
it was expedient to place them in charge of a selected
Deputy Collector. He also directed that test works
should be opened and grain "golas" organized. Imme-
diately after the Commissioner's visit a regrettable
breakdown in the arrangements occurred. This
was due partly to a failure to get timely supplies
of grain to the affected area, and partly to the de-
parture of Babu Basamali Das who held the unex-
pended balance of the funds allotted for gratuitous
relief. That gentleman appears to have thought
that the appointment of a Deputy Collector to
supervise the giving of gratuitous relief made it un-
necessary for him to do anything more. The
Deputy Collector however, did not take effective
charge of the work until three weeks later. The
Collector visited the distressed area on the first
April but failed to adopt measures to secure the
immediate resumption of relief operations and
it was not till after His Honour himself went there
on the 5th April that relief was properly organized.
During this interval of about one month no relief
had been distributed except in small quantities by
private workers, and those who had no stocks and
no remittances from emigrant relatives or other
resources were driven during this period to support
themselves entirely on such roots and herbs as they
were able to dig up in their fields and waste lands.
If this state of things had continued much longer
there must inevitably have been great loss of life.
For this deplorable state of affairs the local com-
mittee was largely responsible but the main responsi-
bility rests with the Collector, who did not take
adequate steps to supervise the committee's work
or to see that the requisite supplies of rice were
imported into the affected area. He may possibly
have been misled by the poor attendance on the test
works, due to the fact that most of the able-bodied
labourers had emigrated to Calcutta and other indus-
trial centres where far higher wages are obtainable
than those prescribed in the Famine Code. These emi-
grants (it may be noted) often send considerable
sums to their relations left at home. The remittances
by money order to the Gop and Nimapara branch
post offices alone during 1919 aggregated Rs. 89,659
and Rs. 68,146 respectively. The Collector was
moreover new to the district and had only just been
promoted to a listed post. For these reasons he
will be given an opportunity of rectifying his mistake.
Since His Honour's visit gratuitous relief in the
shape of doles of uncooked rice has been regularly
distributed at six centres, and at four places kitchens
have been opened for providing cooked meals, and
the people are reported to be now in good condition.
A report just received shows that the number of
relief centres is now being increased to eleven, and
some additional test works are being started.

The statement has been made that the area
affected extends over some 250 square miles and
contains a population of 150,000 to 200,000 persons.
This is about the total area and population of the
Gop, Kakatpur and Nimapara thanas, but the area
seriously affected is less than 50 square miles with
a population of 5000 of whom about one-seventh
are now in receipt of relief. Distress has recently
developed in several other scattered localities with
an aggregate area of 70 square miles and a popula-
tion of 30000; and relief operations have been started
there tentatively. It has been alleged that 440 per-
sons have died from starvation in forty villages, and,
on that basis, it is said that in the whole area at least
1500 persons must have died from starvation. Such
statements are easy to make and cannot be tested
unless names and places of residence are given. No
deaths from starvation have been reported by the
chaukidars and in view of the uniformly excellent
work which the Superintendent of Police, Rai Bahadur
Sakhi Chand, is admitted by all concerned to
have done in connexion with the scarcity
the Lieutenant-Governor in Council is unable to
accept the statement that deaths from starvation
have been deliberately reported as deaths from
ordinary diseases. The allegation that the chaukidar
of Lahantra was beaten by his Sub-Inspector for
stating that many people of his village had died of
starvation was investigated by the Commissioner
who reports that the chaukidar in question emphati-
cally denies (i) that he gave such evidence, and (ii)
that he was beaten. Nor could any confirmation be
obtained of the allegation that the book of another
chaukidar in which he had recorded a death as being
due to starvation was destroyed by the local police.
The mortality has undoubtedly been high, as in addi-
tion to bowel complaints and other diseases which
follow in the wake of scarcity there have been
severe epidemics of cholera and influenza especially
the latter which caused nearly as great a mortality
in Orissa as in the whole of the other divisions of
the province. But high as it unfortunately was the
mortality in the affected area has not greatly ex-
ceeded that which occurred elsewhere. During the
period from the beginning of December to May 10th
the death rate in the Nimapara thana was very little
greater than that in the district as a whole, while
the thana in which it was highest contained the
smallest part of the affected area.

Since the beginning of October 1919 in all only
seventeen cases have been brought forward in the
press or otherwise as definite instances of deaths
from starvation. Investigations by responsible offi-
cials have been made in each of these cases. The
first was found to be the death from dropsy of a boy
who was actually in receipt of relief; the second was,
according to the statements of his relatives, who
were themselves in receipt of relief, due to fever; the
third, a young able-bodied man, died of influenza; the
fourth, a man of about sixty was in regular receipt of
relief. All these deaths occurred in or before Octo-
ber 1919. The next five cases are those reported by
the non-official Committee of Enquiry to have occurred
in March. They were all reported by the chaukidars
as deaths from fever except one which was ascribed to "other causes." Three of the deceased
persons were on the relief list of the local
committees and received relief up to a few days be-
fore their death. Two more cases were reported at
the beginning of May. One of them, Natya Kola, a
professional beggar in an advanced stage of leprosy,
was on the relief list but did not attend the relief
centre. He received food the day before he died,
and had recently spent Rs. 15 on feeding his caste
men. The other, Dinabandhu Mahanti, who was
stated to be at the point of death from starvation, is
still alive; he is suffering from malaria and is under
treatment. Finally it is alleged by the Committee
of Enquiry, that six members of the family of Murali
Ojha of Lahantra had died of starvation. This man
was examined by the Commissioner himself. He
stated that three members of his household died
during the rains of 1919 of cholera and two later of
fever and emphatically denied that he had ever told
the Committee that any one in the village had died
of starvation. He himself came on relief only after
he had been impoverished by the cost of repeated
funeral ceremonies.

The standard daily allowance of rice for recipients of gratuitous relief is for adult males 60, for adult females 50, and for children 20 to 40 tolas. When relief was reopened the District Relief Committee decided to give 26 tolas to adults and 13 tolas to children. This was raised after His Honour's visit in April to 40 tolas for adults and 20 for children. The reason for giving less than the standard ration is that jungle products are plentiful in the area, and the ration fixed was found ample in the Feudatory States of Orissa and in the district of Angul last year. Recent experience in the affected areas shows that the allowance now given is sufficient.

Some misunderstanding appears to exist regarding the necessity for declaring famine. The declaration of famine mainly affects the management of relief works and has little effect on the distribution of gratuitous relief. On the occurrence of scarcity it is the duty of the local officers to arrange

Scarcity.

We have published the Government Communiqué re the Puri famine which throws a flood of light on things obscure and on things long talked and exaggerated. In one of our future issues we will have to say something about the ugly rumours that are flying about and reaching us. In so far, as our own district is concerned, we congratulate our District Officer good Mr. Briscoe on the manner in which he has been tackling the prevailing distress in certain parts of this District. He has been moving about in the interior, often walking miles on foot in areas where communication there is none and this tramping in a season like this to see things for himself is a duty which very few officers of Mr. Briscoe's position would care to undertake. A large number of relief centres have been opened and in addition to a large number of persons provided with labour, a considerable number of persons mostly women and children are receiving gratuitous relief. Wages of labourers are given in rice instead of cash which is much appreciated by the recipients. Special arrangements have been made about Pardanashin women who cannot appear at relief centres. All arrangements are supervised on the spot by Mr. Briscoe himself assisted by several veteran Gazetted Officers who have been working hard and with hearts as expansive as they are responsible. Mr. Briscoe is a typical Englishman and possesses the heart of a true Civilian. That his efforts to combat the scarcity will end in success is evident from the operations he has started and this is not the only instance of his sympathy and feeling towards the people who are under his administrative charge and for whose weal and woe he is responsible.

-80-

ବେଳକୁଡ଼ିରମ୍ଭର ଜନେଷଣରେ ଉତ୍ତା
ଶାଖାଦର୍ଶନାଲୀଖାଣୀ ସାହିତ୍ୟକାରୀ ପରିପାଳନ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୃକ୍ଷ ଦୋଷହୁକ ଏହି ସମ୍ପଦ
ମେଧାକୁଟ୍ଟେନ ଯଥ୍ ଅନ୍ତିମ । ହେଠୁଁ ସହିତ ତା
କଳାକାରଙ୍କର ସଂଗ ସାହିତ୍ୟ, ବଢ଼ି ପଢ଼ି,
ଚଢ଼ା ପାଇଁ ଯଥ, ଧର୍ମଶାସନ ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡରସାହିତ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତାପିତ୍ତ ପାହିପୁଣ୍ଡ ଦୋଷହୁକ ।
ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତରେବରକ୍ଷୀ ସମ୍ବନ୍ଧପୂରକ ପ୍ରତିକ
କ୍ରମନିଯରେ ଅନେକ ସାହିତ୍ୟକାରୀ ଏବଂ
କାଳୀ କରାଇ ବିହୁଧାରୀଙ୍କରେ । ସହିତ୍ୟରୀ
ତା ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରାନକରଣକରେ କୁରୁକ୍ଷାତାରୁ
କାହିଁ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷହୁକ । ନିଜେଷତା
ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୃକ୍ଷ ଦୋଷହୁକ ରହିବ ଯାହିଁ
ଯାକେ ବାହାରେ ପଢ଼ି କି ଧାର ଦଢ଼ାପରେ
ଲାହାରୁ କଥ ଦୋଷହୁକ । ତାଙ୍କର
ବ୍ୟକ୍ତିଗାତ୍ରୀ ଅବଶ୍ୟକ ପଦ୍ମମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରୀ ଯାହା
ଥିଲେ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ
କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ
କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ କଥାରୀ

for relief primarily through the District Board which is empowered by section 99 of the Local Self-Government Act to spend money for this purpose. Under the provisions of the Famine Code Government reimburses the District Board for all expenditure on gratuitous relief, whether incurred before or after the declaration of famine. So long as only 457 persons are attending test works it is unnecessary to burden the local officers with the elaborate returns and reports which are prescribed by the Famine Code for tracts where Famine has been declared, but the question will be reconsidered if the area affected extends or the number of persons on relief work shows a marked increase.

The principal measure that has been taken by Government to meet the situation since April 1 is the grant of Rs 37,000 to the District Board for gratuitous relief. Further grants will be made as the necessity arises. A sum of Rs. 24,000 has been

allotted for agricultural loans. Rs. 50,000 has been lent to the District Board free of interest to finance grain "golas." The district staff has been strengthened so that there may be no excuse for any repetition of the loss of touch which occurred in March.

The appeal made by private gentlemen to the Charitable public will, if it meets with a substantial response enable relief to be given to persons whose caste scruples prevent them either from resorting to relief works or from accepting public relief. The money can also be well spent on supplementing the Government relief, which is directed solely to saving life, by grants for purchase of clothing and repair of houses. These are the purposes for which the Provincial Charitable Famine Relief Fund was constituted and a grant of Rs. 1,500 has already been made from that fund for the relief of distress in the area in question.

ଅଧିକ କରୁ ହୋଇଥିଲା । ବାପ୍ତିଆ, ମାନୁଷାଙ୍କା
ଯେଇହିଏଣାଲିକିଗରଥିଲୁ ଦୂରବେଳା ସଫା
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଜଳମା ଓ ମାନୁଷମାନଙ୍କରେ
ବୁର୍ଗଜିତବାବତ ବୁଲ ପ୍ରତିକ କିମ୍ପୁ ହେଉ-
ଥିଲେବେରେ ଖାତେ ପ୍ଲାନେ ବୁର୍ଗଜ କାହାରୁଥିଲ
କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ଚର୍ଚା ହେତୁରୁ ତାହା ବହୁ
ପରମାଣୁରେ ଜଳାଇଛି ହୋଇଥିଲା । ସାହି-
ବଜ୍ରା ବୁଦ୍ଧିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯାମାନ୍ଦୁରୁ ଓଲାହଠାର
ଅଧିକିବ ହୋଇଥିଲା । ଦୂର ପରିଦିନମଧ୍ୟରେ
ବରାଥତ ଯାହିଁ ଏହି ବୋମରେ ଅଧିକ
ଦୋଷ କରେଇ ବାହୀନାଲାଭୁ ମାତ୍ର ଓ ତିକାହିତ
ହୋଇଥିଲାରେ । ରୋଗର ପ୍ଲାନ୍‌ବସ୍ତାରେ
ଖସଥା ବଳେ କରି ସାଥୀବନ୍ଦୀରେ ସମ୍ମାନ ନ
ଦେଇ ରୋଗିର ମୁଣ୍ଡୁଟୁ ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମାନରେ
ଏହାର ହେଉଥିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ହୁଲାରେ ରୋଗୀ
ହାସିଛାଇଲାରେ ପକୁଣ୍ଡିକରେଇକିନ୍ତୁ ତାହାର
ପ୍ଲାନ୍ଟରୁ ବା ଉତ୍ତର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ମୁଣ୍ଡୁ
ସମ୍ମାନାବୁଦ୍ଧିର ଏହା ଏହି ଉଧାନ କରିବା
ଯାହା ବରାମାଝ ଓ ଜ୍ଵାଳନାରେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ବିଦେଶରେ କେବଳ
ସମ୍ମାନୀ ହଠାତ୍ ହୁଏଇଥିଲେ ଅନ୍ଧାରୁ ହେଲେ
ସଙ୍ଗୀଲୋକେ ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବର୍ଦ୍ଦିବ୍ୟନ୍ମିତ
ବୋଯାଇବୁବୁ, ସେମାନଙ୍କ ମାହିସ ହେଲେ ଯାଏ
ତେଣୁରେ ତିବିଶାର ସୁଧାର ଏଟେ ଏବଂ
ଅଧିକାଙ୍ଗୁଳରେ ରୋଗୀ ବସିଥିଲାଏ ।

ଅକ୍ଷବଦୀ ପଦିର କଳ ପରେ ଶତ ତେଣୁ
ଭାବ ସୁନ୍ଦର ହେଁ ଏହାରେ ଗତିବୃଦ୍ଧି
ଜଗମୋହନ ଦର୍ଶନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ସୁନ୍ଦର
ପଥଶୂନ୍ତ ବିନ୍ଦୁଦାର ଭକ୍ତିରେ ପଞ୍ଚଅଳ୍ପ
ଦର୍ଶନାଦୟଙ୍କ । ଏହା ଦକ ପାଖୀୟେ ୦ ୧୯
ଦର୍ଶନ କରିବାର ମନ୍ଦିରରୁ ଯାଏ କର୍ମର ଦର୍ଶନ
ଥିଲେ । ଏଥରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ଯା ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତି, ମାତ୍ର
ଫର୍ଦ୍ଦୀରେ ଯାଦିମାନଙ୍କର ଉତ୍ସତପରେ କଥା
ହୋଇ ବାବପ୍ରା ସମୀକ୍ଷାତି । ହୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର
ଏ ୨୨ ବାରେ କର୍ମର ଦେଖ କୁଣ୍ଡର
ନେତ୍ରାୟବାଦବିଧି ଅନୁଭୂତି ଦେଇଥିଲା
ତା ୨୩ ହର ସ୍ତରର ଭାବ ଯାହା କଳ କର
ଦର୍ଶନ ଅକ୍ଷମାଳ ଅସିବା ପରେ ଦର୍ଶନ
ପୁରୁଷ ସମ୍ମାନ୍ୟରେ ମୁକ୍ତଦର ଥାଇ ଦର୍ଶନ
ଦେଇ ହୋଇ ଅପରାହ୍ନ ଦିନ ବାରେ ଦର୍ଶନ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବାବପ୍ରାରେ
ରକ୍ଷଣ ଦିବହାରରେ ଉପନିଷତ ଦୋଷଥିଲା
ପୁରୁଷ ରଥଗାରମନ୍ୟ ଦେଖ ବୋଲିଥିଲା ।
ତାହା ମୁଣ୍ଡବାହି ପୁରୁଷର ଦେବାମଧ୍ୟରେ । ଏତିଥି
ରେଖାତ୍ମୀ ଦ୍ଵେଷ ଓ ଅଧିକରଣୀ ଦେଖ ଦେଇ
ତାକୁଭାବର ପଦକ୍ଷମି ଦଳୟାପବସ୍ଥା ଦେଇ
ଥିଲା । ଏହା ମୁଖ୍ୟମ ଏ ୨ ବାରେ ତାକୁଭାବ
ବିଆରୁଚି ଦେଇଥିଲା । ଦିବହାର
ମନ୍ଦିରର ଭୂଷଣରେ ମନ୍ତ୍ରିଅଛିଲେ । ଏ ଦେଇ
ଦେଖିଲା ଯାମନେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ପରି

ଦେଶକ ଉଚ୍ଚପ୍ରମାଣେ । ହୋଠାଏବ ଶତ ଏ
ଦେଶକାନ୍ତି ଏ ସାପରେ ଦେବଳ ଜରୁଗୁମ୍ଭେ
ଦେଶାବାଜୁମ୍ଭେ ଓ ବିଦୃକିରେ ଉଚ୍ଚକ ଶତ-
ମ୍ଭେ । ଅବଶି ଯେଥରେ ଯାଇଥୁ ଯୁଧକ ଏ
ଗୁରୁମାର ପିଟକାରେ କିଛି ସମୟ ଅନ୍ତରେ
ତଥ ରଥରେ ବର୍ତ୍ତି କରି ଏହି ପରେ ଅପର
ବିଷ ଏକପରିମାଣେ ଫରା ହୋଇଥୁଲା । ବିଦୃକା
ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ, ବର୍ଷା ଓ ଆର ଯେତୁ କୁଳ
ଦ୍ୱାରା ପାଦିମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ରଥରେ
ଯୋମ ଦେଇଥିଲା । ଦେଶାବେବଦଳଙ୍କ ପରି-
ମାଳଙ୍କୁ ଅକ୍ଷାଷରେ ଛଳ କରିବର କରିଥିଲେ
ବୌଣୀର କାଷ, ବନ୍ଦୁ ବା ଦୂର୍ଧିନୋ କାନ୍ଦ
ନେବେ ସଜ୍ଜାଦେଇଲୁ ତଥ ବର୍ଷ ଶତିରୁ
ମନ୍ଦରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବା ୫୫
ଦିନ ଧନିରାର ରଥରୁପରେ ଝାଇବର ହେଲା,
ଧର୍ମପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ରଥେବରେ ସଜ୍ଜା ଏ ୨ ଏ
ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ତଥ ଠାକୁରମାନଙ୍କ ରାଖି
ପ୍ରାୟ ୩ ୨୫ ଆବେ ସତ୍ତିରୁଗର ପିତାମାନ
କୋତଙ୍କ ହେଲେ । ସେ ରଥରେ ଠାକୁର
ମାନକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିବା କରୁଥିଲାର ମେଲେ
ହୋଇଥିଲା ଏହି ଉଦ୍‌ଦିନ ରଥରାଜଠାର
ସଥାନମରେ ଅନ୍ତରେଗ ଓ ବେଳିବ ଅଳାକାନ୍ଦ
ନାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେଉଁଠାରେଇର କାହିଁ
ଦ୍ୱାରା ହେଇଥିଲା ।

ବାହୁନପିଲ୍ ସମ୍ପଦକାଳେ

ପ୍ରଥମେ ତେଣେ କିମ୍ବୁଷୁକେ ଅବଲମ୍ବନ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେ ମାନ୍ୟବର ମିଳି ମେ, ଏହା
ଜୀବ ଦେ, ଧ୍ୟାନ, ମୂଳ, ଉତ୍ସମ୍ଭବ ମିଳି
ନିର୍ମିଶାଇଲିମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚକୁ ନନ୍ଦିତ ପ୍ରମାଣ
ବିଶ୍ୱାସର ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ଭବରେ ନନ୍ଦାତିଥି
ହେବା ହେବାରେ ଅଛିନ୍ତି । ଯତ୍ଥପି ଏହା
ଧର୍ମକୁ ମିଳିବାହାର ପରି ଫ୍ରେଜିଲ୍‌ଗ୍ରାନି, ଅନ୍ତର
ଗ୍ରେଇ ମେମରକ ସମ୍ଭବରେ ତେଣେଇତ୍ତିମାନ
ମନ୍ତ୍ର ନିର୍ମିଶିପାଇଲିମାନରେ ଏହାତଥରେ ନନ୍ଦିତ
ହେବା ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ପରି
ଆମେମାନେ ସେଇବ ସମ୍ଭବ ଘାଇପୁଣ୍ୟ ଓ
ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ନିର୍ମିଶେ କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି
ଅନ୍ତରେ କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି କହାନ୍ତି
ଅନ୍ତରେ କହାନ୍ତି । ଏ କର୍ବାତଳ ମଧ୍ୟ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କହାନ୍ତି ହେବା ।

505 30185

ଏ ହକ୍କରେ ଲୋକାଧ ମାନୁତ ଅଛି
ଲୋକଙ୍କ ବାସନ୍ତରୁକା ବନ୍ଧୁ ଆମ୍ବେଦା
ବିଜୀବି ଏବଂ ପରମାଣୁକାରୀ ହୁଏ

ଅଶ୍ରୁ ଦିଲ୍ଲିକୁ ପେ ମହିନେଷାଳତଟ୍ଟିଏ
ପାଇଁ ଏହି ମର୍ମଚକ୍ରବତ୍ତିବୁ ଲେଖିଯାଇଲୁ
ବରା ଦରିଦ୍ରାର କେନ୍ଦ୍ରୀଆ ଉଠିଥେ । ଏହି
ମର୍ମଚକ୍ରାର ଅନ୍ଧାରୀର ହଜାର ହଜାର ଦେଖି
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ମହିନେଷାର ଦୃଷ୍ଟିଶମାନରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧୀ । ସହିତୋରେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟରେ
ଏହି ମର୍ମଚ ସେଉଁ ସେଉଁ ମାନିଲୁ ହାମୁଣ୍ଡରେ
ଦାହାର ଏହି ତାଲିକା କାହାରିଲେ । ଏହାର
ଦାମ୍ପତ୍ରୀର ଭାବରେ ଲୋତ ଶାରୀ ଦୂର
ଦରେଖ । ନ ୨ ମର୍ମ ଶ୍ଵାର ହାତେଇମାନ୍ଦି
ମାତ୍ରେ ଏହି ମର୍ମଚକ୍ରବତ୍ତି ଦସା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡା
ଏହାର ଅନ୍ଧାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଦି
ମାର୍ଦିବାରୁ ଅନ୍ଧରେ କୁଠିବ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡା
ଏହାର କୁଠି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ମୂରିକା ବ୍ୟକ୍ତିର କାହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଦିଲ୍ଲିନେହିଜାର ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡା
ଏହାର ଅଧି ଶିଶୁ ସୁରିଦାର ଦେଇଯାର ଶିଶୁ
ମାତ୍ରେ ଅଶ୍ରୁ କିମ୍ବା

ଶୋବ ତୁ ସମ୍ମାନ

ତାକୁରମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ପିଲାହାର ଗୋଟିଏ
ଏହିପୂର୍ବାଳ ଜୀବାଣୁ ଅହୁରୁ ! ଏହି ଜୀବା
ଯେଉଁ ପାଇଁରେ ସବେ କଣ୍ଠେ ଥାଏ ତେବେଳେ
କଲେ ମୋଡ଼ିର ରୋଧ ହୁଏ । ପରମାନନ୍ଦ
ଏହି ଶୈଶବ କରିବାର ପ୍ରାକଳ୍ପା । ଏହି ମନ୍ଦର
ବୌଣ୍ଡି ଉପାୟରେ କଞ୍ଚକ ନିଷ୍ଠାରୀଙ୍କ
ତାନା ଏହାର ଦେଖିବାକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ଲୁବେଶ୍ଵରେ ଘରକୁ ଏହି କର୍ତ୍ତା କଲେ ନିଷ୍ଠା
ମେଘ ପ୍ରତି କାଥାର କଲେ କିମ୍ବା ଆପଣ
ସହିକ ଶୟକୁ କରିପୁଲେ । ସହିରୋତ୍ତମି କରି
ଦିନ ଏହି ପରିପ୍ରେରଦର ପଥରୁ ପରାମର୍ଶ
ଯେଉଁ ତାକୁରକୁ ପ୍ରଥମ ଏହି କରି
କରିପୁ ବସିଲୁଥିଲ ଯେ ମା ୫୨ ମିନିଟ୍
କେବଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିପୁଲେ
ଗୌରବ ପ୍ରକ ସହାଯ୍ୟରେ ପଢ଼ିପାରିଲୁ
ଏହି ତାକୁରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର ହେଲା
ଅନ୍ତା ତାମେ ତାକୁର କିମ୍ବକୁ ହେଲେ
ତାକୁର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀଙ୍କରେ
ବନ୍ଦମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶକୁ କରିପୁଲେ । ୫୨ ୦୩
ତାମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ପରାମର୍ଶ । ୮୫୩
ଦେଇବାତରେ ଏହି ପଠନ ପ୍ରେରଣ
ଦାର ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ କୋଷରୀଙ୍କ
ଦେଇ ହବ ଛାତ୍ର ଗୋଟିମାନଙ୍କ କରି
ଦକ୍ଷିଣ କରିପୁ କରୁଥିଲାକୁ କିମ୍ବକିମ୍ବା
ଫୋଟାଫୋଟାକାର୍ଟ ଅଥବା କାଣ୍ଡରେ
କରିପୁରକ । ଗୋଟିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ରେଗାକାର୍ଟ କରିଲ
ନାହିଁ । ନମ୍ବରମେତେବେଳେ ଏହି ପଠନ
ପଠନକୁ ଅନୁମାନକୁ ଉପରେ
ବୌଣ୍ଡିରୁଷେ ଉଚିତ କା କାନ୍ଦମ୍ବି ପଠନ
ବନ୍ଦମଧ୍ୟ କୋଟିକ ପଥର କୋଷର
ଦେଇମର ସହାଯାଦ୍ୟରୁ ଦେଇ

PR

୫ କିମିରେ ଏକମାତ୍ର ସୂଦେଖୀ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଅଛିବାବୋବାକ ବ୍ୟକ୍ତିକର, ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ଜଣା ଗାହଁ । ଗାହଁ ସ୍ଵା ଗାହଁ । ଶୈଖିତର ଜିବ ଗାହଁ ।

‘ତରେ ଥିଲୁ । କଣେ କେନ୍ତା । କଣେ କେନ୍ତା । କଣେ କେନ୍ତା ।

କଟା, ମହାବାହା, ଭାରତାର, ଆମ୍ବିନାମ, ବାମନକୁମା ଓ ଉତ୍ତରବାବୁ ହାତ ଦେଖି କୁଣ୍ଡଳମୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟମଣି ।

ଶାର ମାଳା

ମାଳା

ପ୍ରକାଶକ ହିନ୍ଦୁମାଳା ସମ୍ପଦ ।

ନେବେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଜୀବିତ ଦୂରମାନେ ଶୀଘ୍ରପ୍ରମୁଖ
ବିଳ ଅବସ୍ଥାରେ ବଟାଇ ଶୁଣିଯାଇଲେ କହିଲା
ଯମଧୂରେ ରାତ୍ରିରୁ ବେଳେ । ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ
ଏଥି ପାତେଇ, ମାତ୍ର ଉଥ ବଣିଗନଙ୍କ
କହିଲୁ ନାହିଁଲାହୁ । ଯହୁ ଅମନିକି ରାତ୍ରି
ଚଢା ଲୁଗିରେ ଥିବା ଘୁରଦନ ଶୁଣିଯାଇଲେ
ଶୁଣି ବଜେଦର ମଳିରୁ ଘରେ । ଏକମ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକମ୍ ପଥର ଘୋରଦାନରେ । ସତର
ଓ ନିବଟିଗତି ମୋହିନୀରୁ ଯାହି ଅଧିଷ୍ଠରେ,
ବୁଦ୍ଧିମାନୀ କୁ ଅସ୍ତିତ୍ବେ ପଡ଼ିଲେଜାହୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପିତାଙ୍କ ଏଠାରେ କ୍ଷୁଣ୍ଣିତ
ହେଲା ଏ ମାନ୍ୟ “ସୂର୍ଯ୍ୟମ” ଅଛି
ବେଳୁରେ ଏ କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଳ୍ପିତ
Theosophical Society ର ମୋଟାଠ ଅଞ୍ଚଳ
(lodge) ଏଠାରେ ଥାଏଇ ପାଇଁ

ଅବସର ପରିବାର ବାହି, ବୁଲ୍ଲ ଖାଦ୍ୟ ତିଳ
ତୋଳିଥିଲା । ଏହା ନୂତନ ଧ୍ୟାନ ପଥରେ
ଥିଲାକିଛି । ଧାର ବୁଲ୍ଲକର ବାହି କିମ୍ବା
କମାନ୍ତର, ଅଥବା ଲୋତୁମାନଙ୍କ ପାଶରେ ସ୍ଥାନେ,
ପ୍ରଚୁର ଧାର ରହିଥିଲା । ଏହାକୁ କବିତା
ମଦାଳଜାଗରି ଏହାମିଶ୍ର କାବ୍ୟାଳାର
(monopoly)

କେତେ ବର୍ଷଠାରୁ ଧେଇଁ ଥିଲା ତମ କହି-
ନିଯମ ଦେଇଥିଲା ତେଣୁ ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମରୁ କହିଲା
ପରମାର୍ଥରେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଚିତ ସଂକଳନ ଅପେକ୍ଷା କରିଲୁ
ନାହିଁ ?

ମୁଖ୍ୟତିପାଇଁ ହେଲୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୃଦୟର କଳ
ଅବହଳ । ଦୂର୍ବଳ ପ୍ରଥମ ମାର୍ଗରେ କଲ କାହା
ସଙ୍ଗେ, ତୋରବା ରୋଟିଏ ଠାର୍ ଏବଂ କଳ ପରେ
ଏପରି କି ପ୍ରଥମମାପ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଗର୍ଭାଶିଳ
ହୋଇଥାଏ ଥିବାରୁ । କୋଟିମୁହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୀବାତୀରୁ ଏଥରି ବସ୍ତୁତାକର ପ୍ରସ୍ତୁତିକର ନ
ଥିବାରୁ କୋଟିଏ ଛାଇଟା ନାମକାଳ (nominal)
ଅନ୍ତରୀଳରେ ବସିଥାଇମାନବର ଲଙ୍ଘନଥାଳ ପରି
ବ୍ୟାପାର । ଏହି କଷ୍ଟମହିତ୍ତ ଏ କୁଣ୍ଡମଧ୍ୟରେ
କୌଣ୍ଡ କରିବାର ଅନୁମତିକେ ଏହି
ପ୍ରଥମ ଅନୁମତି କରିବାରେ, ତାକୁ କପଟା
ଥିବାକୁ ଏହି କରାଯାଉଥାଏ । କେବେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ପାରିବ ଏହି କଥା ପରିଚାରି,
କୁଣ୍ଡ ଦେଖୁଛ ତାଙ୍କ କଥା ସାଧାରଣ କିମ୍ବା
ଅନୁମତି ପାଇବା ଏହି କଷ୍ଟମହିତ୍ତ ଗରବପା
ତାରିଚିଲବେଳେ ପରିଚେତ ମିମର ଏହାକ
ପରେବିଲାମୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫଳର ସମ୍ଭାବ
ପରିଚାର ଦେଖିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକିତ୍ସ
ପରିଚାରିଲାଇବ କଣ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡରୁା ?

ମୁଦ୍ରାବଳୀ ସମ୍ପଦ ।
ମୁଦ୍ରାବଳୀ କହାର ଲେଖିଗାନ୍ତାଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାହା କାହାଙ୍କାମଧ୍ୟେ ବେଳିବ କିମ୍ବା ୧୫ ଟଙ୍କା
ମୁଦ୍ରାବଳୀ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡରୁ ପକ୍ଷିଜୀବାଙ୍କ ବହିବାଟି
କମରୁ ତା ଏକଟା ୨୦ କରନେ କଣ୍ଠାଙ୍କ ପେଟେ
ନିଯମିତ କଥେ କେବଳ ଦୂରତଳରୁ ଯିବାଯାବେ
ହୋଇ ପଢ଼ିଲା, ତାର ଉଠାଇ ଆଶବା-
କମରୁ ପଢ଼ି ସହାତ୍ର କୁଣ୍ଡରକରୁ ମାଲ, ଚେ
ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଧରିବାଯାବେ କେତକା ଶକ୍ତି
କୋରାଇଲା । ବ୍ୟାପରେ କିମ୍ବା ମାଲ, ଉତ୍ତରପେ
କିମ୍ବା ମର ଅଛନ୍ତି । ଯୋଗିବରେ କେବଳ କଥା-
ମାଲ, କୋରାଇ କଥାମାଲ ଥିବ କୁଣ୍ଡ ପଢ଼ି
ଦୂରରୁ ବାବିଦୟାବୁ । ପାଇଁ

ଥୋରେ ସମ୍ପଦ ।
ବିଜ୍ଞାନୀତିରୁ କର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବାକୁ
ଦେଖୁଥା ଚାହିଁ ଏ ଅଳକରେ ଅଭିଭବନ
ପାଇବା ।

ଖାଇ ୫୯ ଦ୍ୱାରେ ବାରେସବ ଉଚ୍ଛବ
ହେ ୪ ବିଧି ସୁତ୍ତରେ ହେ ୫ ର କଟ୍ଟୀ ନେଇ
ଅଛି । ଏଠାରୁ ଯାଇସବ ଲଭ୍ୟକି ଉଚ୍ଛବ
ଅନେକ ଧାର ୫ ମୂରଳ ବ୍ୟାକ ବେଳଅଛି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ମାତ୍ରକର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦକ୍ଷାବିନ୍ଦୁ
ତରିପାଦିବାରେ ଗୋଟିଏ କୁମିଳ ନଠିଲୁ
ହୋଇଥିଲା ! ମେମ୍ ଭାଗକେ ପ୍ରାୟ ୩ ୯୦୦
କୂଳା ଅଧିକ ଦର ସେଇମ୍ବରାବିରେ ଛମେ
ଦରାଜପ୍ରତି ଉନିହାବ ସାମନ୍ତ ଶା ବାଧାରୋହିଲା
କାହା ଏ ରହାରାଜକୁମାର ମନୁଷ୍ୟଜାତ ଦେବ
ପ୍ରଗୋଧ ଓ ୨୦୦ ରେଖାଏ କୂଳା ଶୀତାର
ତରିପୁରାକୁ ଅମ୍ବେଗକେ ଧନୀବାହ ହେଉ-
ଅଛୁ, ଅଧା ଦରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଉନିହାରମଣ୍ଡଳୀ ତ
ବାଧାରଙ୍ଗ ଲୋହେ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରତି ଫଣେବ
କାହାରେ ଦୁଷ୍ଟିକାର କାହାରେ ।

ଏଠାରେ ମାଧ୍ୟମର ସ୍ଵପ୍ନ ଉତ୍ତର ।
ଜଗତୁମହିଳାଙ୍କଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ।
ଶ୍ରୀକୃତି ଗୋପିନାଥୀ ଘରମୁ ଦୋଷକାର
ଶୁଣିଯାଇଲେ ଦେଖୁଗାହାରୀଙ୍କ ପରମ୍ ବନ୍ଦେଶୀ ।
ମତସ୍ତ୍ର ଛାଇ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ଓ ସକଳଙ୍କଙ୍କ
ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ମହୋଦୟମାନେ ଏଠା ଖୋଦା-
ଧାରର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧର ଶରୀର ସ୍ଥାନେ
ଅପରିବ କୋରିବାର ହୃଦୟକ ତରୁଞ୍ଚବାର
ଶିଖାରୀବ ।

ପ୍ରା ସାରବନ୍ଧ ମୌଁ କବିଶ୍ରୋତୁବାହି
କଥେନ୍ଦ୍ରନ ଚେଳା ବାହିରେ ବନ୍ଧନାକିନ୍ତୁ
ମୋଟିଏ କମାରିବ ସମ୍ମାନ । କବିଶ୍ରୋତୁବାହି
ଶିଳଜାଲ କହିବିଲ ପୁଣେ ହାତ ହୁଏ ଜମ-
ଭାଇଙ୍କର ଅନ୍ଧାକ୍ଷୁଦେହ ବାଣିଜେବା ବନ୍ଧ
ଦେଖାଇ ମନ୍ଦୁବକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ହେ ବନ୍ଧନ
ଦୂର ବାହିରେ ସେହି ପୁଣ୍ୟରେ ବନ୍ଧନକିମନ୍ତର
ଶୁଣିଥାଗ କରିବ । ଏମେ କିଛି ଆହୁତି-
ଯାକଳ ବହୁରୂ ମେଲ ଅନ୍ଧାକ୍ଷୁଦେହରେ ଦେଖା
ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ ଅର୍ପନ ତେବେ ଗୀତ ମେଗେ
ପ୍ରମାଦ ଦେଇ । କୈବିଜନହେଲା କହୁଥିବାର
ଦୂର ବାହିକାରୁ ଶୋଭା ଓ ଅଳ୍ପ ମନ୍ଦୁଧିନେଇ
ଅଧିନ୍ତରେ ହେ କହିବିଲେ ପୁଣ୍ୟବୃଦ୍ଧାକ୍ଷାଳକ
ତାହର ଆହୁତିମାତ୍ର ଗାର୍ ସମାହ ଦେଇ,
ତହୁଁ ମେ ଦଳଶୁଭ ବଜାନକ ହତିପିଲେ
କୁମରଶେ ରୂପଶୁଭ ହେଇ ଗପ କୁଳ-
ପରିବଳ ହଟାଖୋଲ ଶୁଭମାର ହେବି ଦୁଷ୍ଟଶେ
ଏହିପରି ଆଶ୍ରିତ୍ୟବା ପକ୍ଷତ୍ତିଷ୍ଠବ ଅନ୍ଧାକ୍ଷୁଦେହ
କର ବଜାତିଯାହାପାରେ ପ୍ରାଣଶାଶ ବନ୍ଧ

ଭୁବନେଶ୍ୱରେ ସୁବାଲୋକେ ସୁଧିରେ ଜୀବ ପଦମଳ ଯେ ଯୋଦିବା ବାଟାକୁ ଏହି ଲୋକ-
ଭାଷାକୁଠ କଥ୍ୟ ବରାକ । ଦେଖିଲେ ଏହି
ଶତରା ଦେଖି ସେ ଅମ୍ବାଇ (ଗୁରୁତ୍ୱକୁ
ଚକ୍ରଦର୍ଶରେ ଶାରୀ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲୁଗୁ) ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ନିତ ବେଙ୍ଗିଲାବସ୍ଥାକୁ ଜାହାଜ ଝାନେନ୍ଦ୍ର-
ବର୍ଷାରେ କୋରାଲ୍ପୁରୀ ସ୍ଥାନ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା-
ଦିନକୁ । ଶାଠରେ ଲୋକଙ୍କାର ଦୋଷର ଫଟିଲଙ୍କର
ଦେଖି ଗୋଟିଏ ଛେଦିତ ଜୀବ ଦେବା ।

ଯାହାରେ ଶାଖା ଶାଖା ଦରି । ମହି ଲୋକେ ଦୋଷ
ତ ପଦାର୍ଥ କଣାଟ କରନ୍ତାବଦାର୍ଥ, ପରା
ଦିଲ ସନ୍ଧା ଫୁର୍ମୁଖର ଦେବତା ପଦବଳ ପ୍ରାଣ-
ଧରେ ଦୂର ସଜ୍ଜା କ କରିଛନ୍ତି ଏହିଦିନାରେ
ଜୀବାର ବୋଲିଗଲେଇ । ଦୂରରେତା କିବୁ
ନୁହି ।

ଭବତ୍ତ ପରି ଉଦ୍‌ଧ୍ୟା ଓ ଶିଖୁରାହ ସୁଠନେ
ମୁଣ୍ଡ ବଦକ୍ତ । ଅକାଥା ଲୋକେ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟ
ଦେଖାନ୍ତର ସରକାରକୁ ମଧ୍ୟରେ ଗୀ
ଚାରିବେ ।

୧୭ ପ୍ରେସରିଆର୍କ ଗୋ-

କଥୁମାତ୍ରାଙ୍ଗାନ୍ଧୀକର ହୁଏନ୍ତି, ଅନୁଭବ
ଅନେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାଳ ହୁଏନ୍ତି, ବାଚପ୍ରାଣକ
ଦୂରେ ପନ୍ଥରପରି ସତରମ୍ବୁଦ୍ଧି
ନହେନ୍ତି, ମହାମହିଳାମାୟ ଉତ୍ସବମହିନ୍ଦ୍ର
ବେଶେନ୍ତି କଥେପି ସମ୍ମାନକରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ

ପୁଣ୍ଡଖାର ପରମେଷ୍ଠକେ ଦୂରାହଳ କାହା

ମୁଖର ଦରିଥାରୁ ହେବ । ସୁରତ କିନ୍ତୁ
କାହିଁ ଏହି ସେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନା କରା, ସରଜ
ପରମାନନ୍ଦାଦେଶ ସୁରତ ପଦ୍ଧତିରେ
ଥିଲ ଦରିଅଛି । ଏହି ମୁକ୍ତର ଅନ୍ତରଟ କାହିଁ
ହେବ କଳୁବର କୋରିଅଛି । ଯୁଗରର ଏହି
ପ୍ରାଚ୍ଯରୁ ଅନ୍ତରାନ୍ତ ପର୍ଵତରୁ ସମ୍ମୁଦ୍ର କଳେ
ନଷ୍ଟର ନବାସୀ ଘୋର ଦୂଷତ୍ୱର ମୌର୍ଯ୍ୟ
କର କରିବାକି, ତଥାର ଦେଲେ ଆମେ
ଏଠାରେ ସମା କାହିଁ । ସୁରକରେଣ୍ଟ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ପ୍ରଥମ ଏହି ପ୍ରଥମ ସମ୍ମାନରେବ ।

ଅବେଳ ଏହି କଲ୍ପନାରେ ଅବୁଦ୍ଧ
ଭରମାତ୍ରରେ ଯେ ସଂସାରକାଳେ ଚା
ରାଷ୍ଟ୍ର, ଦାର୍ଶନିକ ବା ବାଣିଜ କ୍ଷମତା
କ୍ଷମତା ସଂଗ ମଠକଷେତ୍ରରେ

ଅଶ୍ରୁର ଅଧିକତ ଲେଖି କିମ୍ବା ସଙ୍ଗକାଳୀ
ଦେବାରେ ଜୀବନରେ । ଏହି କିମ୍ବା
ପ୍ରଥାପ ପରେ ଏହି ଭୂମିକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇବେ ସଂଘାତର ହାତ ଅଧିକତଃକାଳୀ
ପ୍ରାଚ ଓ ବାଜ ପ୍ରିୟ ଜଗନ୍ନାଥ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାଧାରୀଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦତାରେ ସମ୍ପଦପ୍ରଦାନ
କରୁଥିବ ହେବ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ଜୀବନ
କବିତାକୁମାରେ ସଂଘାତକାରୀର ମେଲି
ପ୍ରଥାରୀ ଦେବନାନ୍ଦ ଅଭାବ ପ୍ରକାଶ ସହ କିମ୍ବା
ଦେଇବିବ ।

ପାତ୍ରମାନ } ଶା କରୁଥିଲେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ } ଉଦ୍‌ଦିନକୋଣ୍ଡା

ପ୍ରଥମାତ୍ର ।
ପର ଲକ୍ଷଣର ଉନ୍ନିଟାର ସହାଯ୍ୟରେ ଅଟେ
ରତ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟାମନ ଶ୍ରୀକୃତ ଶାରପତିର ପାଦମଧ୍ୟ
ଅଭିର୍ଭବନା କରେଇ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ପରି
ହୋଇଥିଲା । ଜ୍ଞାନପୁରାଣଟେଟେବେ ଏହା
ହିଁ ନାଥଙ୍କ ସଂକଳନ ଶାଖା ପ୍ରବଳ ବରତାନାମ
ଦୂରପାତ୍ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଢ଼ଭାଗୀ ପତ୍ରର ବାହୀ
ପତ୍ରରେବ ପାଇଁ ଓ କାରୁ କଥାରେବ ପରି
ବ୍ୟୁତ ବ୍ୟୁତକା ଦେଇଥିଲା । ମିଳିବାରୁ ତେବେ
ଅବେ ଗୋଟିଏ ଅଭିର୍ଭବନ ପକ୍ଷ ପାରମାତ୍ମା
ପାଇଁ ଶାର କେଇ ଭାବେ ପ୍ରକରି ଦେଇଥିଲା । ସରପତିଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୟ ସଫର ଓ ସଂଦେ-
ପରମାଣୁ କୋରଥିଲା । ମିଳିବାରୁ କୁଳାଳ
ଫଳିତରେ ବହୁ ଅସରିକ୍ଷା ଦେଖାକୁ ଉଚ୍ଚବେ-
ଜାରେ ଗାନ୍ଧିର କାଷାଯାଦା, ଅର୍ଦ୍ଧରତା-
ଶାଶ୍ଵତ, ଏହାରେକଥା ଅବେନିକାର ସଂତୋ-
ଷରେ ବହୁକା ଦେଇ । ଶନ୍ମାନନ୍ଦ ତିଳ-
ପାଣିତ୍ୟ ଶିଖ ପରାମର୍ଶ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ସବରେ
ଦେଇଥିଲାବ ସନ୍ଦର ଭିପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ଥିଲା । ମିଳିବାରୁ କାହାର ବନ୍ଦା ଏତ୍ତାରେ
ଦୁଇପରିବରେ । ଗୋଟିଏ ସଂମୁଦ୍ର ଶୋକ
ପାଠାରେ ଅନ୍ଧବାହ ପ୍ରଦର୍ଶି ହେଲା । ଉତ୍ସବ
ଦେଇଥିଲା ବହୁ । ମତ

ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ
ଏ. ଏବେ ବସୁ

ମହାଶ୍ରୀ !
ବାଚିପୁର ପୁରୁଷ କୃପାଦିତ !
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତୀୟ ମହାତ୍ମାକୁମାରୀନ୍ଦ୍ର
ମହାବସ୍ତୁ ପଦ୍ମମୁଖ ଅନୁଧାରେ ଲେଖ ଲଭି
ଦେଖିବେ ଏହେଠାରେ କୋଣିଲୁ କଥାକି କେବେ
କଥାକି କଥାକି କଥାକି

କୁରୁମୁଖ, ତାରନର ହୋଷେହାଣୀ ପାମରେ
ତୁମେ ଜୟିତା ଯଦ୍ସପରାକ୍ରମ ସହେତୁକ
କଲେ ମରୁବୁ କେବୁ କରାଇବ ହୋଷେହାଣୀ ।
ତିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ତୁମ ମହିଳାଧେରଙ୍କ ହେତୁରବସନ୍ତ
ଅଛେବୁ ପରମାପ୍ରେ ଏହିମହେତୁ ଦେବମାନୁକ
ଅନୁଭବୁ ଏବ କୋର ପ୍ରକାଶିତ ତାରଣ୍ଟୁ ଜାତି,
ହାତୀ କେବରେ ଉଠିବ ତର ପାତ୍ର କଷ୍ଟଗୁଡ଼
ଦର ଅବଶ୍ୟକ ଦେଇ ପରାମ ଦରସନେ,
ତାରୁ କି ସତାତ ଅଛ ଯାଏ କହାୟ ଦିଲା
ଦେଇ ମାହଁ ? ଉପରୁ ଯେବଳ ଦଳ ଅଭିଜାତ
ଅଛୁ ଏ ଚହୁ ମାରଣ ଦେଇ ମାନୁଶ ବଜାର
ଓ ସେ ମଧ୍ୟ କହାଣି ପୁରୁଷ ସମାଜୁ ଦେଇ
ଗାୟର ଏ ଦରସନକୁ ମେଘନାରେ ପାର
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ । ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଏହିମହେତୁ ହୋଷେହାଣୀ
ତାମ, ପିଲାଦର ତଥା ଦରନ୍ଦି ଶୁଣ ସବୁ
ମାହଁ, ତେବେ ଏହି ପୁରେ ତାରୁ ରଖିବାର
ଲିଙ୍ଗରେ ଦଳ ଏ ଏତ ପାଇଁ ପ୍ରସଂଗରେ
ଜାତିର ଜୀବ ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ଧ୍ୟ ପଢ଼ିବାର
ହେ କହିଲୁ ଶୁଣି ତିବଳ କୋ ମେର ତାରୁ
ପ୍ରକୃତ ତାମତ ଦେଇଅଛୁ; ଏ ବିଶ୍ୱାଷ ଦେଇ
ମାନୁଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲିଙ୍ଗଦରାନେ ବଜାର
ତାର୍ଯ୍ୟ । ଦୁଇର ତିନିବାରଙ୍କୁ ଝପଥ ଦେଇ
ପରିଦ୍ରାଵରେ କଣ୍ଠୁକର ସର୍ବସତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରମଦ
ଦେଇ । କୋଷକୁ ଏ ତୁରି ସଞ୍ଚାର ଏ ପ୍ରମଦ
ଦେଇ ଏହା ଶୁଣ ଦେଇନ୍ତି । ଅରେ ଏହିମହେତୁ
ଦେଇ ମାନୁଶ ତାରୀଷି କହିବ ସବାରଙ୍କ
ତୁମେ ପରାମ କରିଦିବକୁ ଶୁଣି ପୁରୁଷ
କାନ୍ଦି ଶୁଣି ମହିଳାଧେରଙ୍କ ହେତୁରବସନ୍ତ

ପ୍ରିସ୍ଟାପ ଏବଂ
June 1930 Basi. } Calcutta, Mo-
Sahib J. S. I. P. } banty.

ମହାଶୟ ।

ବିଜୁଲିନିରେ ସମ୍ମାନ ଅଣ୍ଠୋଳ
କିଷେତ ଯା ଆଜିମୁଖ ସଦକାରେ ହେଲାଯାଇ
ହେବାରେ ଗାଁମାରେ କାହାର କାହାର ସହିତ
ଲାଗିଥାଇଛନ୍ତି । ଲୁନମାପ କାହା ତା ୧୦ ମାତ୍ରେ
ସମ୍ମାନ ଅରାର୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଏ ବିଜୁଲିନି କଲା
ମରିଗାଇଥାବା ଅପରେଶନ ଯେବାକୁ କାହା
ଦିଲାଗରେ ଦିଲାଗରେ କାହା ତା କାହା କାହା
କାହା ଏ ମେଲିର କମାଚିତ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି
ଅର୍ଥଙ୍କାପାଇବେ ଅତାଥବ ମେଲାକ କମା
ତଥ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଅନନ୍ତପୂରର ଠାକୁର
ସାହେବ ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଦିଲାରାମ୍ପୁର ବାବଦେବ
ଅର୍ଥଙ୍କା ସବୁ ଏ କଲାମିତ୍ରର ସବୁକୁ
ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଠାକୁରପାହେବନର ଶତାବ୍ଦୀ
ମୟାର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଦ କଲାମିତ୍ରର ସତିଜିତ
ନିର୍ମାଣକାରୀ ବକ୍ତ୍ଵା ଠାକୁରପାହେବନ ମହବେ
ଦୟା ଏ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଅଥବା ପଢ଼ିବା ମନେ
କାହା ହେଇଥାଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥଙ୍କାପାଇବେ

ତାଙ୍କ ମେଲକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ
କାହାକୁଡ଼ା ଧରି ଘଡ଼ା ଦିଲାଯାଇଛି । ଏହି
ମହିରେ କୁ ତାହାରଶେଷ ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ମାନ
ହେଉଥିଲା । ଅବ୍ୟକ୍ତିରାଜ୍ୟପତିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରମାନ
ବିବ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରମାନ ହାସ୍ୟ, ଅର, ଝାରି
ନାହିଁ ଏବଂ ଆଜିଶାବେଳ ଉତ୍ତରା, ମନ୍ତ୍ରମାନ
ଏବଂ ପ୍ରଦୀପମାତିଙ୍କ ନାହିଁ ତାହା
ସବୁଟା ଦେବାଧାରେ ଉଚ୍ଚମାନ
ହେବାକୁ ପଢ଼ିଲେ କଲ୍ପନାମହାରାଜଙ୍କର ମାନ
ମାନକ ଦରି ସେମାନଙ୍କ ଶୀଘ୍ରରୂପ ବନ୍ଦର

କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘମୁଦ୍ରାରେ ଲେଖିଥିଲା
ଅଧିକ ପରିମା ପାଇଁ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ କିମୁକଦେବ ପାତ୍ର ।
ସଂଖ୍ୟା ୨୩—ଅଛୁଟଙ୍ଗ ସମ୍ରାଟ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କ ୧୬- ମୁଦ୍ରିତ ପାଇବାର ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ
କିମ୍ବା କଥିତ କିମ୍ବା ଏମେବିଳା ହେଲା ।

୧ । ପ୍ରାଣ ଦରମଳ କ ୨୫୯ ମର ତ
ମୋହିନୀଶାଖାର ଦରମଳର ସମ୍ମାନେ ସମ୍ମାନ
କଣ୍ଠ ମର ଆଜା ୩, ପ୍ରତିକାଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏ କାହାର କାହାର ମମରୁ ତା ୫ ୦ । ୧୬
ଏ କାହାର — ୭ ଦରମଳ ଆ ମୁଁ କାହା
୨ । ପ୍ରାଣ ଦରମଳ କ ୨୫୯ ଏବଂ ତ
ଦୂର ମୋହିନୀଶାଖାର ଦରମଳର ସମ୍ମାନେ ସମ୍ମାନ
କଣ୍ଠ ମର ଆଜା ୩, ପ୍ରତିକାଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
୯ — ୨୫୩ ଦୂର ମମରୁ ତା ୫ ୦ ।

ପାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କର
କର ମୋ ଗୋପିତାଥସୁର ରହିବାସେ ହୁ
ଏ ୧୭ ମୁଦ୍ରା ଆଜା ବା, କରିବା କର
୫ ୦ ୧୫୯ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ତାଃ ୫ ୦ ।
୫ ୦ ୦ ୧୮୮ ୨ ଡକଲ ଶା ମାଟେ ୨୯୯
୩ ୧୫୮ ୨୬୧୮ ୨ ୧୫୧୮ ୨୯୯

ପରେ ମୌଖିକ ଗୋପିତାଥର ଉଦ୍ଦାରେ ହୁଏ
ଶୁଣାନ ଅଟେ ମତ ଆଜା ବା, ପାଇଁ ପ୍ରିୟ
ବାବା ଏ ୧୦-୧୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରୁ ଦିବାକର
ଲିଙ୍ଗରୀତିରେ ମୁଣ୍ଡ ଯେ ପ୍ରିୟ ପାଇଁ ଚାହୁଁ
ତା । ହୁଏ ଉଦ୍ଦାର କି ୨୨୭ ମରିଗା ଏ
ମୌଖିକ ଗୋପିତାଥର ଶାକ ବା ମଧ୍ୟ
ରତ୍ନରେ ସୁମା ଶାହ ପ୍ରତିବାନ୍ଦି ୧୦୦
ମର ଆଜା କା, ୧୧-୧୨୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରୁ କି
ଏ ୧୦ କା ।

୭। ପାଦପୁର କଣ୍ଠୀଁ ମୂଳ ତାର
ମୌର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚମୀତ୍ତବ ଲଭିତାରେ ଅନ୍ଧା ଛାଇ
ମହ ଥାତା କି, ଜାହ ଏହୁ—ଏହୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା—କି—ଏହୁ—ଏହୁ—ଏହୁ କି ଆ
ଏହୁ—କି ।

ପାଇଁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ
ଦିଲ୍ଲି ମୋହି ପାଇଁ ମହାତମ ଅଭିନନ୍ଦ ଉଚ୍ଛଵି
ବନ୍ଦହାରେ ଥିବା ଏକ—୨୮୫ ଡିଜିଟ
୧୯—୧୮୫୫ ଦିନ ଆମ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାହା

କ ୨୨୪ ମର ଉତ୍ତୋଳାସ ଓ ୧୦ ୯୫୦ ମହିନେ
ଏ ବାରୁ ପୁଣେଜନ୍ମ ଥିଲା । ସାଥୀ ପାତ୍ରମାନ
ଅଛି ସବୁ ଯଜ୍ଞ କାରା ଉତ୍ତୋଳା
୧ ଶେଷବାଟି ଉତ୍ତୋଳା । ୨ ଅନ୍ତରେ ପରା
୩ ଥାରୁଗରାଣ ପରାତା । ୪ ଏ କଲକଳଦେ
୫ କୁଳରତେ ପିଣ୍ଡ ଦୂରୀତା ମେହେ ମାତ୍ରକାଳ
କି ଧର୍ମର ମର କୁଳକାଳରକେ ଚେତ୍ତିଲା
୮ ଅବସ୍ଥା ବେଳେବା । ସାଥୀ ଉତ୍ତୋଳା ନୁହିଲା । ୯
ତଥିଲୁଗ ନାହିଁ ମର ମାତ୍ରରେ କେବଳ
କାଳର ମାତ୍ରରେ କାଳର ମାତ୍ରରେ

୨୮ ମୁହ ମାରୁଣୀତିକଠିକର । ସା । ଗୋଡ଼-
ଧରୁଥା ଦା ଶୋର୍ବା ଶାଖପେଷେ ତ କଥର
ବାହ୍ୟତେ ଦିଲାଯ । ସା । ସାହା ଦା ଶୋର୍ବା
ଦା ଚଳଦ୍ୱାରା ତା ପୁଣ ଦେଇବାକେ
କିମ୍ବରିକ ପରିବ ଉଚ୍ଚିତାପ ମୋହନ
କମାଲେ ଜିଲ୍ଲାର ଓମେର ଟଙ୍କା ଅଧିକ
କିମ୍ବରେ ଦେଖାଇଯାଇଲା କିମ୍ବରିକ କଥା
ପଞ୍ଜାବର କଟକ ମୁ ସଦରକୁଳ ଅଧିକରିତରେ
କିମ୍ବର ୫୫% ମହିତ ସଲାମାରତା ୫୫ ମହିତ
କାହା ଏ ୨୫ ମା ସମୟେ କିମ୍ବର କେବ ।

୮। ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପାଇଲା

ଜାତ ଦୂର ଓ ଗନ୍ଧିରେ ଖୁବି ବସାପକଥା
ଏହାପରିବାର ସବୁ ଆ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

୨ । ପୁଅର ଦ୍ୱେଷକ ତ ସା ବୋ ପଥ
୧ । ବେଳିଲୁହ କ ୨୯୯ ମର ତା । କେବେ
ଶବ୍ଦକଳୁହ ଏ ମରିଗାନ୍ଧାର ହୀ ଖୋଲ
ପରିଲୁ ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ଦରଦା ୧୨୬—୧୨୭ ପରି
ଜମାଟ ମା ୮ ମୋହର ଦୂଷ କ ୨୫୫
ମର ସବଦରାର ତ ଉହଁରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଦାର କର ଲାଗି ବହୁତ ଆ ମୁହମାଟ ୧୨୯୩
୧ । ପରିପ କେମାଟ ତ ସା ବୋ ପଥ

ଅଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କଣ୍ଠ ।
ଦୀର୍ଘ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେସର ଏ ସା ରେଖା
କାଳୀ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁରେ ଲା ରେତୁଙ୍ଗ ଓ କଣ୍ଠ ଗୁରୁ
ଶବ୍ଦ ମୌଳିକ ଚାତୁର୍ବ୍ୟାପି ବାଟିଲା । କଥାରେ

କୁଳର ସି ଏଣ୍ଟାମାନଙ୍କୁ ଲମ୍ବାଟି ୨୫୦
ରତ୍ନ ହୃଦି ଓ ରହିବେ ଥୁବା କାହା ପୁଅନ୍ତର
ଏହି ସବୁକ ପାହାର ସବୁ ଆ ପୁଇବି ୧୦୩
୨ । ଶୁଳ୍କ ଦେଖିବି ଡାଙ୍ଗ ରୋଗ
୩ । ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ ଏଣ୍ଟାମାନଙ୍କୁ

କୁଳା କୁଳାରୁକ ତା କୁଳାର
ତା ଗୋ କୁଳାରୁମାନି ରସିଲ ନ ହାତି
ଦିଃ ଏ—ଶ୍ରୀରାଜମ୍ବା ରେଖା / / ଲାଗି ପ
ତ କହିଲେ ପୁରା ସଂକଳନାଳ ଏହ ଲ
ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା ଏ ମୁଦ୍ରା

ପାଞ୍ଚମ ଦେଶର କିମ୍ବା କୋଟି
ପାଞ୍ଚମ ଲକ୍ଷ ଦେଶର ପାଞ୍ଚମ
କିମ୍ବା କୋଟିରେତେମାତ୍ର ନିରାପଦିତ

ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ଏକ—୨୭ ଟଙ୍କା
୫/୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଶତାବ୍ଦୀ ଲକ୍ଷ ହଜାର ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।
ଏ ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରେସ୍‌ର ମାତ୍ର ।

। ৩। চৰকুচ কেন প্ৰয়োগ কৰিব
কা কাহ কৰিব, কখন কৰি কৈবল্য
যোগ কৰি কৰি কৰি কৰি কৰি কৰি
এ কৰিব কৰি কৰি কৰি কৰি কৰি
মোক্ষজন কৰি কৰি কৰি কৰি কৰি
ত কৰিব কৰি কৰি কৰি কৰি কৰি
আপুনাক মূল কৰি কৰি কৰি ।

"Experience has shown that on the occasion of a widespread failure of the rains, railways, however useful and necessary they may be, do not keep down prices to a point at which slightest pressure is only left. So far as they equalise prices they widen the area of scarcity, though lessening the intensity elsewhere of famine. Though they bring grain to tracts liable to famine in years of drought they also prevent large accumulation of grain in those tracts in years of plenty. In 1879, the report says, "It is not only in years of drought that irrigation works are of value; in seasons of average rainfall they are of great service and a great source of wealth giving certainty to all the agricultural operations, increasing the outturn per acre of the crops and enabling more valuable description of crops to be grown."

ଶୀଘ୍ର କିମ୍ବା ପୂର୍ବତିମୁଖର ଏ ଓ ତ ହାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ବସନ୍ତର ଭାବୀ ଦୂରତ୍ବ ସବୁ ଅଧୋର୍କୁ ଦେଖିବାର ପାଇଥାଣ୍ଟି । ଦୂରମନ୍ ଦିଗାରୀ ଲୁହଙ୍କ ଦିଗାରୀ ଓ କେବେବିହାରୀ ଉଚ୍ଚପରୁ ପ୍ରତିକିଳିବାର ହେଉଥାଣ୍ଟି । ଅବସଂ ଦୋଷ ଦିଗାର ଲୋକର ମଧ୍ୟରୁ ପାଇଁ ଦିଗାର ଯେବୁ ଆଜୁଥିଲାହାରକେ । ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଭାବ ଜ୍ଞାନକବା ଓ ନେହେବଦ, ବ୍ୟାପକୀ ମହାଜ୍ଞାନରେ ପରିବାରର ଲୟକ୍ଷ୍ୟରୁ ଦିଦି ମହିମା ମହିମା ପରିବାରରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା କୁଆନ୍ତା । କାହାର ଅଭାଗୀ ଲାଭାଙ୍ଗକ ମୁଦ୍ରକ ସବୁକୁ ବାଟ କି ଅତି ପାରିଦାର କରୁବାର କମ୍ପାଟି ରହ ପଥର ବନ୍ଧୁ ଦିଗାର ଅନ୍ଧା ଗାନ୍ଧାରରେ । ତିଲାର ଓ ସମ୍ମନ ପରିବାର ମୋଟିଏ ବାଲକଙ୍କ ହେଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟାରେ ଏହି କିମ୍ବା ସମ୍ମନରେ ପଢିଯାଇଲାଣ୍ଟରୁ ନାହିଁ । ଏହି ଧରନର କେବୁଥାରୁ ବୋଲି ଦୟାର ଦେଖେ । ଏ ସବୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକାଳର ପରିବାର କୁବେଳାର ମହିମାରେ ଅର୍ଥେ କିମ୍ବାକ ପ୍ରଦେଶର ତା କିମ୍ବା ପାଇଟମ୍ବୁଟ ସାବେଦରର କୁମ୍ବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର କରୁଥାଣ୍ଟି । ଏ କିମ୍ବାରେ ନାହିଁ ଏହାର କୁମ୍ବ ଶିଖିଛି ଦୟାର । ଯାହା ପରିବାର କୁବେଳାର ଦୟା କି ଯାଏ କେବେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିମ୍ବାକ ଭାବାକୁର ଏ ଦେଖିଯାଇ ଲୋକରେ ଏ ଅମ୍ବାର୍ ଦୟାର କେବଳମୁହଁ ଏ ଲୋକରେ ଏହାର ପାଇଦାରୀକେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦମାଳଙ୍କି
ପ୍ରମାଣେ ବେଳେମେଷାନ୍ତ ପ୍ରସର
କୁ ଲୁହାର ସେ ଏହି ଧା
ରୀୟ ପ୍ରକାଶରୁ ଅଭିନନ୍ଦ ହେବେ
ହିନ୍ଦ କର ଉହାର ଛୁଟାସରୁ
କଥି ବୋଲି ସେ ଆଜାନ୍ତଟି ପ୍ରା
ପାହ ସମ୍ମର ଅଧିକା
ଟେଂବେ
ବାର ଥୁଲ ବସୁକିମାଳଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
ରମାନଙ୍କ ଅନୁଭେଦ କିମେ କି
ର୍ମାନ ପେତ କି କୋଠ ବା
କମ୍ପାଇବ ସତ୍ତରେ ଭାବା କେ
ବେଦାହାରୁ ଉତ୍ତର ଅଳ୍ପ
ତ୍ରୟାନ ବଳ ଯହିଲ । ଗର୍ବ
ପଦ୍ମର କମଳେ ଅମ୍ବେମାନେ
କିମ୍ବା

ବାହୁ ସାରଜନିକ ବାପ

ତେବେଳାର ମନ୍ଦିରକାରୀ ବାରୁ ସାରଜି-
ହାହ ଅମେରିକା ଓ ଫିଲାଂଡ ପରିବାର
ଥିଲେ ଅନ୍ଧେତ କଳ ରହି ଅଛିଲୁ
ଏହାର ଦଳ ଖେଳ କଳ ମୁହଁକୁ ଅଛି-
ବୁନ୍ଦୁ । ସେ ଚଳି ଚପ୍ପାର ଓ ଅଣ୍ଣାର ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଶୈଖିକ (expert) ଅଛିଲୁ । ଅମେରିକାର
କାଳାଳାକାରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃତି କରିଲୁଛିଲୁ
ଯୁଦ୍ଧରେ । କର୍ତ୍ତାମାନ < ଦେଖିଲେ
ହୁଏନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଖାଇ କରିବାର
କୁ ଅବସରିଲୁ । ସାରଜିଧରଙ୍କ ମୌଖି-
ିକଳ କି ଶୁଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କାନାଦି ଲେଖ ଲୁହି କରିଲୁ କରି
ଦଳ ଛାପ ପଢି ଓ ଅଧିକର୍ଷାରୁ ଦାଖି
ପାତାର ମିଳା କଲ ଦୟାତରିଲୁ । ଏହିପାଇସର
ପାଇସର ଏକର ଟେଲାରିବ ମନ୍ଦିରକାର ଅଳ୍ପ
ବାହୀରୁ ବରମାନ୍ତ ଦେଖା ପାଇଦାନ୍ତ । ଅମ୍ବାଳକ
ଦେଖିଲୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କାଳକମାରେ ଏ ପ୍ରତାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଧିକର୍ଷାର ଅନୁଭବର କି ଉପରେ ଦାଖି
କାଳ ଯେଉଁବ ଗାଳକୁମାର ଅପରିବ ଦେଖାଇ
ଅବୁ ଦେଖିଲେ ଦେଖିବ ଉପର ବନ୍ଦାହାତର
କାହାର । ଏକାନ୍ତର କି କିମ୍ବା ଜଳର ଟିକିପିଲୁ
ଯେ କଞ୍ଚକର ହୋଇ ପୁଣିବ । ସାରଜିଧର

ମହାତ୍ମାର ମାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାଇଛିଥିର ପଦିଲା କହନ୍ତି
ଯାଇଥିଲା ମାନକପତ୍ର ଏହି ମନ୍ଦିର
ବିଅଛୁ କି ପେରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନକପତ୍ରରେ
ଯାଇଥିଲା କରେ ବିବିଧ କାଳି
କୁଠ ଅଛନ୍ତି ମେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ
କି ତଣଗେର ଯାନ ବାହଳ
ହେ । ସୁତରା ଦେଖିଲେ ଅଧିକା
ଜବେ ନେବେ । ଏଥି ମଧ୍ୟକେ
ବେ ଫାଢ଼ି ବସ୍ତାରେ
ହାଇଅଛୁ । ସୁତରା ମହାତ୍ମାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିନ ଜୋଖାତ ଓ ଗରିବ କିମ୍ବା
କାଳା ଦିବିଦାର । ଏବା ରତ୍ନା
ଧ ଭାବର ଅଧିକାର କି ଉପରୁ
ବାହର ଦେଖା ଲାଗିଲୁ ତ ବା

ଶାସନାବ୍ୟାକ ଯେ ଅଣାକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା
ଜାମ୍ବାରେ ମହାକଞ୍ଚିତ୍ପାତାଙ୍କୁ ଡୋରମି ଗାହା
କୁର୍ରାକେବଳା ସମ୍ମନ ଦୁଇବେ । ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ଭାବରେ ସୁଧାରାତ୍ମକ ମହାକର୍ତ୍ତା
ଦୁଇଅନ୍ତରୁ ଦେଖାଯାଇ ।

ପ୍ରକାଶକ ପାତ୍ରମାନ

ଏବର୍ତ୍ତ ସୁତ୍ରରେ ମସିଧରେ ଜାହାନର ପାଇଁ ୨୦ ଅବସ୍ଥାର ହୋଇଥିଲା । ଉପରେ
ଗା ୨୩ ଏକ ମଞ୍ଜଳକାର ହେଲାନ୍ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ପଥ୍ରଦେଖ ସୁତ୍ରରେ ମନ୍ଦିରକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଘେର ଆସିଥିଲେ । ସବୁ
ଗା ୨୪ ଯଥେ ଚାକ ଧୂପ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଆଜ୍ଞାମାନ ଆସିଥେ ବେଳକିଳଠାରୀ କରିଷ୍ଟାନ୍ତି
ଆଜମୁ କେ ପରଦାତୀ ତ ॥ ବୁଝେ କିମର
ଦିନେ ମୁଣ୍ଡି ଧେଇ ହୋଇଥିଲା । ଗା ୨୫
ପୁରୁଷର ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା
ଗ ୨୬ ଶିଖ ପରାମାର ଦାସୁତ୍ତାନାଥା
ମଧ୍ୟର ସାରେ ଠାକୁରମାନେ ବୁଝି
ମନ୍ଦିରକୁ ଛବି ଦିଲକ ଦର ଦରାଇବେ
ଦିବରେ ଏହିବିଜ୍ଞାନ କିମନଥରେ ଦିବରେ
ଜାଗିଥିଲା । ପୁଲାଙ୍କ ସାରବନ୍ଧେଶ୍ଵର ଆ ସୁତ୍ର
ଦିନେରେ ୫ ଜାନ୍ମର ସାହେବ ୧୦୨ କିମି
ଦିଲାକୁର କରିଥିଲେ । ମାତ୍ରମେହ ପାଇଁ

କୁଳିରେ ପାଇଁ । କେତେ ଟଙ୍କା ଦିଲା

କୁଟ୍ଟ ମୁଖର କାହିଁ ପକ୍ଷି ମୁଣ୍ଡର କାହାର
ଦେଶରୁରେ ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ମେଗେଜର
ଏକଟିବୋଇ ନାଚୁ ଗାତାର ମୁହଁ ଛାପକ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ଦାର୍ଶନ ପଢ଼ ମାନ୍ୟମେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଗେଜର ନାଚମୁହଁକ ନାହିଁ
ଅଛିର ଉପର ଦାର୍ଶନ ଚାର୍କାର ଫାଟା-
ଫାଟାରୁ କୁଳୁମାନେ ଖୋଲ ମୁଣ୍ଡରେ ନିଷି-
ଦ୍ରୁ ନରୀ ସେହି ଦର୍ଶ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗାହା ଦୂର
ଦୂରରେଥିଲା । ଆହ ମଧ୍ୟ ଉପର ମନ୍ଦିର
ଆଗର ପ୍ରଭାତ ଧୂମେ ଦର୍ଶ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଳିବ ମାରଣ୍ତାକୀର୍ତ୍ତର ଅର୍ଥବିଷୟ ଓ ମେନେ-
ଜଳ ବାହାର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରରେ ଥୋରେ ବୃଦ୍ଧିତ
ପ୍ରତ୍ୱରତିନିର ମନୁଷ ଉପର ଦେଇଅଛି ।

ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦିଦ୍ୟାରୁ ହେବା ମହିଳାଙ୍କ ସାହୀ
ରର ତାନେବେ ଓଳଇତା ଲୁଗିଅଛୁ ଯାହି ପଥା
ପମ୍ବରେ ସରକଷା ହୁଏ ଅନେକ ପ୍ରଜବେ
ହେଉଣି ଆପେକ୍ଷା କର ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟାଙ୍କ
ହେବାରୀଏ :

ଅମ୍ବିଲକ୍ଷ୍ମୀ-ସାହେବ

କାହାର ଫରୀଳ କାହାର ସ୍ଵପ୍ନମାତ୍ରେ
ଗୋପନ୍ତ କୁଳର କରିଦୁଗାର ଥରାଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ-
ବାର୍ତ୍ତା ଜଣାଯାଇ । ଏମୁଣ୍ଡରେ ସମ୍ମାନ
କୁଳର ଅଗ୍ରଭାବେହଳ କରିଲେ
କୁଳର । ତାଙ୍କ ଦଳମଧ୍ୟରେ କାହା ତରି କହା
ପ୍ରକାଶ ହୁଏ କୁଳମାତ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ କରିପାରେ
ନମ୍ବରେ ଅନୁଭବ କରିଲ ଅଗ୍ରଭାବ ପଢ଼ାଯେ
ହେ, ପ୍ରକାଶମାତ୍ରରେ ମୋର୍ଚ୍ଛାମେ
କେତୋଟୁଥିବା, ମେମାନକୁ କରାର କିନ୍ତୁ ମାନ-
ମାନକର ଅନ୍ତରରେ କି ଅନୁଭବ ଅଛି କାହା
କୁଳରେ ଯେବେ ଥିଲେ କୁଳମାତ୍ରମାତ୍ର
କୁଳରେ ହୁଏ ତାଙ୍କ କୁଳର କରିଲାଜନପଦ
କୁଳମାନ ଥିଲ ତାଙ୍କ କୁଳର କରିଲା
ଏ କରିବେ ଏହି ବୋଲିମାତ୍ର କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ହି କେତୋଟାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା, କୁଳମାନକିମ୍ବା କୁଳମାନ କିମ୍ବା
କାହା ପ୍ରକଳିତ ହେବା ଓ କୁଳ ଆପଣିରେ
କୁଳମାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମନ୍ଦିର କଣ୍ଠାଳ

ପେଟିଲାହାର କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦି ସବୁରିବେ
ମୋରା ଏ ସବାର ଏବ ଚାଯାର କେବଳିଲୁ !
ଦେଖାଇ ଦେଖି ଦୂଷ ମୁଣ୍ଡ ଏହି ଏହ
କର କରନ୍ତି କରିଯାଇ ମେଇଅଛି କି ଏହି ପରିବାର
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରସକ ଉପମାରୀରେ ନଳବଳ ବେଶଗାର
କେ ବରତ୍ତ୍ୟାର ଦେବତାଙ୍କର । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୂରେ ଦୂର
ସର ମୁହାମରେ ମୋଟାଇ ପଞ୍ଜାର ଦୂରେଇ ଏହା
ରାତ୍ର ବାରାନ୍ଦାରେ ଦୂର କରିବେଇ ହେ ତାତାର
ଧର ପିଲୁପିଲୁ ନବବଳ ଦେବତାରିଷ୍ଟ ଧରିନେଇ
ମନେଇ । ତାତାରାମର ନେତ୍ରମଧ୍ୟ ପାର୍ଵତୀ
ଦନ୍ତପର ଦୂରମାରୀ ଦୂରମାରୀ ଦୂରମାରୀ
କରିଲୁ ଆହୁତ ବାଜରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକେ
ଦାଖିଲେ । ଦେଖାଇ ଶିଳ ସୁରାଶ ଦର୍ଶନ
ଦୂରମାରେ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦର୍ଶନିଲେ । ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦେଖ କୋଟ କି କିଳାର୍ତ୍ତ ସମସ୍ତେ ଫେରିଆ
ଦେବତାଙ୍କରିବେଳୁ ପିଲା କର ଥରେ ପରି
ତା ପାର୍ବତୀ କିମ୍ବା ପାର୍ବତୀ । ତାତାରାମା
ଧରି ମେହିବ ମେହିବ ଉତ୍ତରବିଦ୍ୟା
ଧାର କରିବି ପିଲାକୁ ପଞ୍ଜାରାକୁ ନରି
ପେଶରେ ପିଲାକ କାହା ଦେଇଲୁଛିଲେ କେବଳ
ପାନ୍ଦିର ପରାମର୍ଶ ଦୂରେ ପିଲା ପରାମର୍ଶ
କେବଳ ତାତାରେ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଦୂରୀର କୋମାନ୍ଦୁ
ମେହିବ ଦୂରୀ ଦେବତାର ଉପରୁ ତୋରିଲାକି

ପୁଲାକ ଜ୍ଞାନକର ସରେ ଖେଳିଗାନ୍ତ
ଦିବାତ୍ମାର ହୃଦୟାଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚର୍ଚନା । କୁଟିଶ
ଅଛୁଟ୍ଟିମେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ନବବଳୀର ପ୍ରକଟ ଦେଇ-
ଏବୁ ଏହି ମୂର୍ଖହୃଦୟ ମୂର୍ଖ ଘୋଡ଼ା ମନ୍ତ୍ର
ଏବୁ ମାନୁଷଙ୍କରେ ମାନୁଷଙ୍କରେ ।

ଜୀବନ ପରିଚୟ

ଅବୁଲ୍ଲାହ ମନେଶାବଳୀ ।

ଅୟୁର୍ବେଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କ୍ଲିଚ ପଡ଼େଇ
କଷସ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଅୟୁର୍ବେଦ ପରିଶାଳନା
ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେତରେ ବହୁତ । ଯେତେ ମଧ୍ୟରେ
ଅର୍ଥର ପ୍ରକଟିତରେ ଯାଏଇ ପରିଶାଳନା
ମାନଦିନ ଅଧିକାରୀ ଜାତିକାରୀ ପରିପ୍ରକାଶ
ଏଠାରେ ଯାଏବିମାନେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାୟକ ବହୁ ଅଗ୍ରତା । ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରୋଫେସ୍ରୁଟ ଧରମଙ୍କିଳାନ୍ତର
ଅଗ୍ରତା । ଅୟୁର୍ବେଦର ଅନ୍ୟ ଉନ୍ନତିବାଟ ପ୍ରତ୍ୟେ
ବରେ ଅନ୍ୟର ଜ୍ଞାନ କାଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥାରେ
ଯଥିରେ ବେଳାକାଥରିତ ଧରମଙ୍କିଳାନ୍ତର । ଆଜି
ବରବରିମାତ୍ରନ ଯାଇଗୁର ସଜ୍ଜ ଅଧିକାରୀ
କୁମର ଅୟୁର୍ବେଦର ସଜ୍ଜକୁ ପ୍ରାଣର ବିଷାକ୍ତ
ଅଗ୍ରତା । କିମ୍ବା ଶାରିଅମନକ ସବେ ଏଥାରେ
ଜାନିଥିମେହେ ପ୍ରାଣର ଏମାକେ ନିର୍ବାଚି
ଅନ୍ତର୍ମୂଳିକାମାତ୍ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇଁଅମେ
ଅବୁ ଘର ହେବାରୁ ରହୁଥ ନୁହନ୍ତା । ଏହି
ବାଧିତର ଏପରି ଉପରୀକ ମନୋମର୍ମନୀ କୁରୁ
କୁ ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତର୍ମୂଳିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପଠିତ
ହୋଇ ପଢିଥିଲା । କୁରୁକୁରୁ କର୍ତ୍ତାମନ୍ତର ମୁୟା
ପଢିଥିଲେ ବାସନ୍ତାଳରେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ
ଫର୍ମାଇଲା ।

ନୂତ୍ରିକ ଅପେକ୍ଷା ବାହ୍ୟ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରର ଅଧୀକ୍ଷର ଦୟା
ଏ ପର୍ଗମ୍ପ ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରାକି
ଥିଲା । ତଳାପରାଣୀରୁ ଏହି ଅଧିକ କଞ୍ଚୁ
ଦେବତା ଅଂଶ ରହିଥିଲାମେଣ ଦେବେ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଶାନ୍ତିମେଣକେ ସୁବଳ
କମଳେ ଯେ ଅତୁଳ ସେହେଠାରୀ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି
୧ କୁହର ଦେବକ ବାହୁ ଘର୍ତ୍ତିଖ ଅଧି
କଞ୍ଚୁ କମଳେ ବହିପ ନରକାମେଣ ୨୦୩୫
୧୦ ଶାନ୍ତି କା ଶାନ୍ତିକାରୀ କୁ କମଳ
କେନ୍ଦ୍ରିୟ ୧୦୦୦ କା ଦେବାର କର୍ତ୍ତା
ପ୍ରତିକ କରିଅନ୍ତରୁ ଅଧିକା କମଳକାମା
ଏହି କଞ୍ଚୁ ମନ୍ତ୍ରର ଫୋଇଅଛି । ଆଜିକ
ପରେ ସେ ଅମ୍ବର ଦନ୍ତକୁ ଦିବେରମ କା
ଶାନ୍ତି ବଜେବକାରୀ ଦରାଯିବା

ପୁରୁଷ ମୁଦ୍ରାହୀନ୍ଦ୍ରା ।

ବର୍ତ୍ତବରସଦିରେ ମୋଦରମାନୀ କାମର
ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା କମିଟିଲ କବି ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ
କୁଠାର୍ଥୀରୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କବିତା ଅଛି । ମୋଦର
ମାତ୍ରୀ ଏହି କଷଣକୁ ନୁହୁଳକୁ କାମର
ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟଙ୍କେ ଉଚାତ ଦେଖାଇ ବୁଝି
ଦେଖିଲ ଓ କବାତପୁରୁଷ ନୁହୁଳକିମ୍ବା
ଅପଣାମୁହିରେ ରଖିଲୁଣ । ମୁହାନ ପବନ
ଏହି କଷଣକୁ ପବାକ ଦେଖାଇମନ୍ତି ଯୁଧା
ଦେଇମାରୁ ମୋହରାଳି ଅନନ୍ତା ପ୍ରମାଣ ଦେଇ
ଥିଲ । ଏହୁହେ ମହାନ ନୁହୁଳକିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ
କାମକର ଅନୁଭବ ମନେ ଦରି ତାରୁ ପ୍ରାଣ
ମରିଦେବା ଉଚାତେ ଅନାନ୍ତ ଆମରେ ଅନ୍ତର
ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟଙ୍କର କବି ମନରେ ନୁହୁଳ
କିମ୍ବା ଏହାଙ୍କ ଘରେ ଶୋଇଥିଲାମରମେ
ଥିଲାରେ ମୁହଁଦର ତରି ତାହାର ଦେଇ
ସଫାନାରେ କଢା ମନ୍ଦିରାବିହା ତାତିଥେ
ଅଳାପାଇଥିଲା । ନୁହୁଳକିମ୍ବା ତାକିମେ
ବନ୍ଦର ଦେଇମାନେ ଜୀବନର ଦେଇ ଏହି
କଷଣରେ ପଜାପରିଜ୍ଞାନା ଦେଇ ବେଦୁହ
ଧରିଥିଲେ । ନୁହୁଳକିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର ମୁହଁ
ଦକ୍ଷାମେ କାମକାଳରେ ଏହି । ମରମେ
ଧରିଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହାନବ୍ରତ କୁରୁ
ଏପଣେଇ ଯାଏବେ ଗୋଟିଏ ଆପଣ
ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରା ପରିପୂରିତ ଥାଏଇ ଏହି
ସେହିରେ କରେ କେହି ମୁଖ୍ୟମାନ କେବେ
ଦେଖିଲୁଛୁ । “ଆଜି ଅନୁଭବରୁ ଅକ୍ଷ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେ କଲୁ କଥାମାନଙ୍କ ମହାତ୍ମା ମନ୍ଦିର
ଏହି ଜଳ ଶୁଣ କା ପ୍ରଭାପାଣୀ ଲାଭରେ ଦେଖା
ଦେଖି ଦରକ୍ଷତ ।” ଲେଖକ ତଥା ମୁଖ୍ୟମାନ
ତଥା ତଳା କୁବାମନଙ୍କ ଚରଣ ସମ୍ମର
ପଦର ଅନୁଭବ ଥିବାର ଜଳିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହି
ଗାସର ଘର ଏ ଦେଖିଲେ କଥାରଙ୍ଗକ ସମେ
ଜାହାନ । ପଦାପାଦ ଏହି କଥାମାନୀ ଦେଖିବାର
ହନ୍ତ ଉତ୍ସାହାନବ୍ରତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏହି ଅନୁଭବ
ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ ଏ କଥାକୁ କଥାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲେଇ ଦେଖିଲୁଛିଲେ ନାହା ସହିତରେ ଅନ୍ତର
ଯେହୁ ଶାକୀସାନବ୍ରତ ହାତା ପରିପୂରିତ ଖର୍ମଟେବେ
କାଳିକ ରୁକ୍ଷା ଅତ୍ୟଧିକ ଦେଖିଲେ ପାରିବାରେ ଏହି
ମତ ପ୍ରଭାପାଣୀ କଥାମନ୍ତ୍ରର ଦେଖିବାର ଦାତା
ବନ୍ଦେ କେବଳ କାହିଁ ହନ୍ତ ସମ୍ମାନର କେତୋମାନ
ଶାକୀସାନବ୍ରତ କୁବାମାନରେ ପରି ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି
କୁରୁକ୍ଷତର କୁରୁକ୍ଷତର କୁରୁକ୍ଷତର ।

ଅଭ୍ୟବ୍ଧି

ମରା କବିତାରୁଷୀ ପ୍ରମାଣିତ ପୂର୍ବାଳୀ
ନିଷ୍ଠାରୁମାତ୍ରେ ଏହି ଅଭିଭାବକ ପଦିଅଛି,
କୁଟୁ ଜୀମାଣୀ ପର୍ମିନଦେଖି ଜୀବନ କରାର
କ୍ରିକାକୟ କଥେ କୁହପୁର ଧୀର ଆଜିର
ଜାତିମାନ କଥେ ଗର୍ଭେ ହୟ ହେଲ
ଦେଖିବ ଏହି ଶୀ ପରିବୁ କାହିଁ କୁରାନରେଇ
କୁନ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜିର ଅନ୍ତରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଗର୍ଭେ ବସୁ ହେବାର କଥମାହ ମତ ହେବେ-
ଏହା କୁନ୍ତାକ କଥ ହେଲନାହୁଁ । ଏହର
କୁରାନକଥାର ମତ ହେଲ, ମର୍ ଦୂରିଆର-
ବାକୁ ଲାଗିଲା, ପରେ ଦେଖାଲା ତାହାର
ନାହିଁ ପକୁ ଉପରରେଟ ଫୁଲ କୁରାନୋଟ ପୁରୁଷ
ଦେଖି କୁଣ୍ଡାର ଧାରନକିଲ । ଯାଇବନ୍ତି
କମର କୁବଳ ହୋଇ ପୁରାନକିଲ ରହିଲ ।
ଦେଖି ମହବଲେହ ଘରକୁ ଧୀର ବୌଣି
ଜାତୁରାଜେମାରୁ ମଧ୍ୟ ହେଲନାହେଲନାହୁଁ ।
ଏହି କୃଷ କୁରାନୋଟ ଶାର ସେବର ପାଇଁ
ଦେଖି ଅବସ୍ଥା ଦେଲ । ଯାହାକୁ ପରାମରଶଦାତର

ପାଶୁ ପାଇଗାଇଁ ସେ ପ୍ରାଚେ କର୍ତ୍ତୃ ସମ୍ମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଦୀପ ଅବ୍ଲବ ଦେବାର ଅଶ୍ୱେସାକ
ମୁଠ ଅବ୍ଲବରେ ପାହାଯାଇଲା । ସ୍ଵାକ୍ଷର- ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଶ୍ୱା ଉବ୍ଦୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୫୩ ମେ

ଅନ୍ତରେ କାହିଁ ହେଲେ ଯାଏ
ଅନ୍ତରେ କାହିଁ ହେଲେ ।
କି କୁଟୁମ୍ବରେତେବେ କୁଳେଶ୍ୱରୀଶ୍ୱର
କଳଙ୍ଗେ କେବେ ? କିଛିଯାଇନ୍ତା
କାହିଁପରିଦର୍ଶି ରଥର କାହିଁ କାହିଁ ।

କବିତାରକୀୟ ପ୍ରକାଶନକାଳର
କୃତିର ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିଚୟ
କବିତା ସଂପର୍କକାରୀ ଦେଶମାଲ
ପୋକଳ୍ପନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ
ପରିଚୟ ।

ଏହାରେ ଏହି ଅନୁମତି ଦିଲ୍ଲିକି
ରେ ଉପରିବଳୀରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ପଦମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଖରକର ଆପଣଙ୍କ
ପଦମ୍ବାଦ ଲଭିତରେ ତେବେବେଳେ
ଏ ପୂଜାଦୂଷାକଳ ଉଚ୍ଚତ ଦସ୍ତା
ଯତକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତରେ ଉପାଦି

କ୍ଷେତ୍ର ଯାମ ଏବଂ ବ୍ୟାପୀ
କୁ ଏହି ଅନ୍ତର ଦିଲ୍ଲିର କାନ୍ତି
କିମ୍ବାକୌଣସି ପ୍ରସରାନ୍ତର ମାନ୍ଦିଙ୍ଗଜ୍ଞଦୂତ
ର ଅରଳ ଯାମରେ କରିଛନ୍ତି

ଏହା ସାମ୍ବାଦ ପୁରୁଷା ଏହି ଅନୟତା
କଥାର ଏହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରଦେଶ
ହେବ ।

2020-01-22 01:00:00

“ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ” ଏହି ନାମରେ
ପ୍ରଥମ ଦେଖିଲୁଛା ତାଙ୍କୁ ଦା ପଦାର୍ଥକୁ ଦିଲୁ
କା ଏହି ଦ୍ୱାତରା କିମ୍ବା ଦୂରମିଳି
ତୋରେ ଦାରବାଜ, ଧାରାନିକିମ୍ବା
ପୁରା ତୋରେ ଅନ୍ଧରୁଗା ଦେଖି

“ ପୁଣିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ର ” ଏହା
କୁଟୁମ୍ବରେ ତା ବାହୀରେ ଚାଲିଥିଲା
ଯେ ଦୂର୍ଧିର ବା କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା ।

‘ପ୍ରମାଣତତ୍ତ୍ଵ’ ଏହି ଗୋଟିଏ
ପଦବୀରଙ୍ଗମାରେ ଯେହି କୌଣସି
କରିବ ତେ ଏହି କିମ୍ବା ଅନୁଭବ
କିମ୍ବା ଉଚିତବଳୀରେ ଏହି ପଦବୀରଙ୍ଗମାରେ
କରିବିଲେ;

ଶାସନ ପାଇଁ

ମହୀୟେତ୍ରକୁ ଦେଖିଲୁବ ଦମ ।
ଶେଷାଧି ତାତୁର ଦେଶାବେଳର ଆହୁତି ।
କରନ ଦା ବରଜ ଲକ୍ଷାମତ୍ତୁ ପ୍ରସର ଏକମାତ୍ର ଫଳକୀତ

କବିତାଯଳ

ଜୀବ ଜୀବ ପ୍ରସାଦକର ଅନୁମତି ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଓ କହୁ ଏହାରେ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ଶିଖ ପୂର୍ବରେ ଏହାରେ ଉତ୍ସବରେ ଧରାବାରକରିବାରେ ପୂର୍ବରେ ଏହି ସମସ୍ତରେ
ଏହି ଗବାଠୀରୁ ଅଧିକ ବାହୀ କି କରନ ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କ ଲାଗୁ ଦୂରାମାର ଫଳାବୀ । କିମ୍ବା
ଏ ପୂର୍ବ ଅଭ୍ୟାସ ଏହି ଶିଖ ପୂର୍ବରେ ବାହାରେ ବେଳୀର ଆଜି ପ୍ରାଣକାଳୀ
ଛାଇବି ଜୀବାଳୀ ରହିଲାଛି । ପ୍ରାଣକାଳୀ ଅଭ୍ୟାସ ପୂର୍ବ ବାହାର ଏହି ସମ୍ମାନ
ପୂର୍ବରେ କରିବ ଯେଥିରେ ବନ୍ଦିଲୁ ବନ୍ଦ କରି ଆଜିପଣ୍ଡ, ପୁରିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ତରେ ଜରମାଳ ଶିଖ
ଲାଗୁ ଏହି ମେଲର ଉତ୍ସବରକରେ କାହାର ହୋଇ ଅଧାରରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାର କରୁଥିଲାନ୍ତି
ଏହି ଏହି ଖେଳର ଉତ୍ସବରୁ କରିବା ଉତ୍ସବରୁ କହିଲେ “କେବାତର ପ୍ରାକ୍ତର କେବା
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତର ଏହି ବନ୍ଦିଲୁ ବନ୍ଦ ବାହାର କରିବି, ପୁରିଗ୍ରାମବାଜାର ଏହି ଶିଖ
ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ତରରୁକ୍ତିବା ବନ୍ଦିଲୁ କରିବ, ଶିଖ ପଣ୍ଡିତ ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କରେ କହୁକାଳ ଶିଖରୁ
ଏହାର କୁଣ୍ଡ ପୌଲିମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ କୃପାହାନ୍ତି । ଏକଷତକା ଏହି ବନ୍ଦ ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ, ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କ, କୁଣ୍ଡି ଓ ଅନ୍ତରର ତ ତିର୍ଯ୍ୟକରିବାର ଆପଣା, ବନ୍ଦ ଏବା ହେବା
କରେ ଆଜିକୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ, ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କ କିମ୍ବା ଏକାକୀଳ ସମ୍ମାନରେ
ଅନ୍ତରେ କହିପା ଶିଖରୁକ୍ତ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ।

ଦେଖିବାରେ ଏହାର କଣ୍ଠରେ ପାଇଁ ମାତ୍ରା କିମ୍ବା ଏକଟି କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ମାତ୍ରା ଯାଇଲୁ ଥିଲା; ପାଇଁର କଣ୍ଠରେ ଏହାର କଣ୍ଠରେ ପାଇଁ ମାତ୍ରା କିମ୍ବା ଏକଟି ମାତ୍ରା ଯାଇଲୁ ଥିଲା;

ସହ ଲେଖକଙ୍କ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତିକାଳ ପଦ୍ମଜ

ଖେଳ, କ୍ଲୋପ୍‌ରୁଡ଼ିଙ୍ଗ ଏବଂ, ଏ, ଦିଲମାତି ଏହି ସଜ୍ଜା ।
ଏ ଏହା ଯାଇ ଅନେକବେଳେ ଦେଖିଲା, ଶୋଇ ଆମିଶାର, ପାଞ୍ଚବିଲ

ପ୍ରେସ୍ ମ୍ବା ଦିଲ୍ଲିକ ।
ପ୍ରେସ୍ କରନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପାଦକ ପରିଧିକ ଚିତ୍ରମୁଦ୍ରା

କୁଳ ଶବ୍ଦରେ ପାଇଁ ଏହାକିମ୍ବାନୀ କଥା ହେଉଛି ।

ନାହିଁ ପରମ, କୃତିମଧ୍ୟକାଳ, କେ
ବ୍ୟଥିକ ମହାଦୂଷ୍ଟ ଏ—ଯୁ ପରବର୍ତ୍ତ
ଦେଖି କାହାର ଏହି କର କୌଣସି ଲାଭ କରୁ
ଥାଇ କେବେଳେ ପ୍ରଜ୍ଞାତ ଶୀ, ସର୍ବାଳ୍ମୀ, ଗାନ୍ଧି
ଏହି କାଳିହାମାନକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଛମାତ ଏହା
ଯେ ପ୍ରେଇତି ପ୍ରଦୂଷରେ ଦ୍ୱାଦ୍ଵାରା ପରି
ଚାଲି ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଜୀବ କରିବେ ଏ
କାହାର କାହାର ।

ପାତ୍ର ହେଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିପଦବନ୍ଧ
ଅଗ୍ରଯାତ୍ରୀ

ବୁଦ୍ଧର ଅନୁମେଯି ଜୀବତରେ କାହାର ପାଦରେ
ଏହି ସକ୍ଷମାଳ, କୁଣ୍ଡଳ ଏହି
ଶତରୂପ ଆହେ । ଅନୁମେଯି ପରିଚାର କାଳରେ
ଗୋଟିଏ ଅଛି କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ, ମହାବିଦ୍ୟ,
ମୋହନ ଅଛି କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ, ମହାବିଦ୍ୟ,
ଆଶ୍ରମରେ କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ, କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ,
କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ, କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ, କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ

କାଳିତ୍ୟ ବାଜାର }   ଏ କାଳିତ୍ୟ ବାଜାର
ଦିନିକ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗକର ପ୍ରାଚି ଉପହାର
ଦେଖାଇ ଶ୍ରୀ ତାମରଥ କିବରତ୍ନ
କେତେବୀ ବସମ ହେବ ।

କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶକୁ ଓ ବିଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କାଙ୍କ, କେବଳ ହୃଦୟରେ ଭାବ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଯଦିଏ ମନ୍ଦିର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଇ ସାରେ ଏକାକି ପରିବାରଙ୍କର ଯକ୍ଷମର ପାତା ଦେଇ, କହନ୍ତାମି ଏହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ

କେତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋଟିଏ ୬୦୦ହାରରେ ଦେଇ ଥାଏ, ତଳାପ-କୁଳମ ଓ ଲୁହାମ କେବେଳା
ଥାଏଇଲୁ ଅଛି କହୁଯାଇବେ ଯେତା କୁଳମ ଆଜିକାରୀ ଏହି ଦେଇ ତୌରେ ଝୁଲାରେ ବନ୍ଦିଲୀରୁ ଯେବେଳା
ଦେଇ କେତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯେତେ ଶୁଣି କହୁଯାଇବୁ ଏହିବୁ କାହାରେ, କାହାରେ ଦେଇ ସମ୍ମାନ
ଆନନ୍ଦମୁଖ ଆଜାରେ ଏହା ଅବଧି ହଜାରକ । ଏହି ଗେଲ ଥାଏ ମାତ୍ର ଦିଲେ ନୟତ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
ଯେତେ ପ୍ରମାଣ କୁଳ ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କେତେ ଆଜାଗୀ ମୁଦର ମୁଦର କଲାର କଲାର ୫୦ । ଆମ
ଯେତେ ମହୋକର ଜଳନେ ଓ ଉଚ୍ଚବାହିତରେ ଦେଇ କେତେ କେତେ ଯେବୁଲାତ ଆଜାକିଲ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ।
ଏହି ଦେଇ ମାନ୍ୟ ଟୁମ୍ବି; ଉତ୍ସମ୍ଭାବ କୋଣାର୍କ ମାନ୍ୟ ଟୁମ୍ବି କାହା, ମାନ୍ୟ ଟୁମ୍ବି
ସବୁର ପୋରଶାର କାହାରେ ଆଜାରେ କାହାରେ ମହା ଗୋଟିମ କାହାରେ

ଏଥିରେ ଲୁହାର ଦୁଇକଣ୍ଠ ମଠନ, ଯାତ୍ରା, ଡାଟା, ମଳିନୀ, ସଂଗ୍ରହିତ ଛାତିକ
କବାର ପାଦର ଦେଖିଲାକୁ ନମଶ୍କରିତ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲାକୁ କୁଠା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପାଇଁ ପରିଚାରିତ ହୁଏ ।

ପାଞ୍ଚମ ସବୁ କିମ୍ବା ତୁ ନହିଁ ଏହିଦେଖି କର ଥାବା ।
କିମ୍ବା ଏ କାହାରୁ ଦିଲ୍ଲିଜିତ କାହା ସୁଅ କାଳ ଦେଇ, କାହିଁକିମ୍ବା
ଶେଷ କାହା କିମ୍ବା କାହାରୁ

No. 429   Wanted

An all round experienced man for the post of Head Clerk to take charge of the English Office of Bonai State, on a monthly salary of Rs. 60. Free quarters provided. The selected candidate must join the post by the 20th July 1920.

The applications should be received by the undersigned upto the 10th, July 1920.

Raja and Feudatory Chief,
Bonal State,
Via-Panposh, S. N. Ry.

୭ ମେ ମେ ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ ମନୁଷ୍ୟାନ୍ତକାଳ
୧୯୫୫ ବିଦୋଧ ମେଲି ବିଜେତା

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନୋଟ୍‌ପିପୀଲି

କେବେଳ ସମ୍ପାଦନ ହେଉ ଯାଏଇ ତେଣୁ
ଅର୍ଥ ଯେ ଅମ୍ବ ଓ ଅନ୍ଧର ଜୟୋତିଶ ପାଇ ପ୍ରାଚୀ
ପାଇବାର କବି । ମା । ଶାଠୀରୁ । ପା
ତାଙ୍କ । କି । ବାନ୍ଧେବର ଲାପତ୍ରେ, ପ୍ରଥାର
କବି । କିମ୍ବାରୁ । ପାତାଙ୍କରା-
ପାତାଙ୍କ କବି । କା । ଏ । ୧୦୦ ପାତାଙ୍କରା

No. 309

India's purest Bath & Toilet Soaps

Manufactured by the Government Soap works, Calicut. Highest reputation everywhere. These soaps are prepared from finest Vegetable oils and delicately perfumed with pleasing and harmless essences of flowers, herbs etc. Entirely free from animal fats and are quite harmless to the sensitive skin. They yield rich lather and keep the skin always fresh and

"NIRAGE" Lavender Rose Soap.

SIRCAR Lavender Price Per
Box of 3 oaks 12/-

"tree" Honey Price Per
Pound

Box of 3 Cakes As 12
"Sugar" Cream Butter P.

Sirgar Cream Price Per
Box of 8 Cakes As 12

"Sirest" Almond Rice Pudding

Box of 3 Cakes As P
G

Special Agents:-

A Somasekharam & Sons
General Merchants
Cuttack.

Digitized by srujanika@gmail.com

ମେହି ପାରଜାତର ଦାନକ ଅବ୍ୟାପ୍ତିରେ ।
କୁଳିତମାତ୍ର ରା ॥ ଦୂଷଣ ସମ୍ମାନଶୀଳେ ଅଧି
କଳାଦରରେ ଲିଙ୍ଗ ପାରଜାତର ଦାନକ ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ରା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଶାକପଦେଶରେ ଏହି
କୁଳାଦରରେ ଯେତେବେଳେ । ସମ୍ମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କୁଳାଦରରେ ଯେତେବେଳେ ।

ଲୁହମୁଳିରେ କାନ୍ଦିଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୋପଯାଇଥିଲା ।
ତାର ଉତ୍ତରମଧ୍ୟ କବ ସଜ୍ଜାରେ ଅଛକ ପୁରୁଷ
ଦ୍ୱାରା । ତାର ଶାରରେ କାପ ଅବଳି
ତଥବାର ଦେବ ସ୍ଵଦେଶ ଗଢି ଯାପାନ ଓ ବିହାର
ମେଘଦୂଷା ପ୍ରତିକ ଦେଖିରେ ଥିବାରୁ ଓ ପତରାରୀ
ଦେଖିବୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ପାଞ୍ଚମୀ ପର କି ଶୁଭେ
ଯେ ଦିଦିଶରେ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନକିର୍ତ୍ତନ ବିବାହାରୁ
କି କିନ୍ତୁ ଅଚାରମନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣେ କେ ସମ୍ମଦ୍ଦେଶ
ପାପହର୍ତ୍ତବର କୌଣସି ନିବାରଣ କରିବା-
ମନ୍ତ୍ରେ ସହାଯକ ହାସ ମନୁଷ କୋର
ଏହି ଦେବବାଦୀ ତାର ସରଳ ଓ ସନ୍ତତି
ମୁଦ୍ରାରେ ବନ୍ଦୁବୀ ଦେଇଥିଲା ।

କାନ୍ତିକର ଦେଖାର ସାମରଣ ଏହାହି କୋଣ
କି କନ୍ଧରଙ୍ଗ ପରମ୍ପରେ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାହଦ
କୋଷତରକେ ଏ ହେଣ୍ଟିରୁ ଶାଶ୍ଵତରେ କୋଣ

ନେବେ ସାହାର କଲେ ଏହଙ୍କରେ ଦିଲ୍ଲି ୫
ଜୁନ ଦିନୀ ପ୍ରମେଣାବୁର ଅଳ୍ପଶ୍ଵରେ
କାରଣାରିବାର ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ଭାବୁ ପ୍ରଥମେ ୧
ଅମେ ଅନେକ ପହି କରିବାର କଣାକ ବାହୀ
କରେ । କିନ୍ତୁ କୁଠ ନାରୀଙ୍କରେ ଯାଣାତ ଯାଏବା
କାରିବା କରି ଦିଲ୍ଲି କାରାଟିର ଦେବ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଶା ଦିନା ସେପଦ ବହି ଗଲେ ଉପରୀକ୍ଷା
ପାଇଁ ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥା ଦୂରକା ପଦତ ଦେବାନ୍ତରୁ
କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତମାର୍ଥ ଦକ୍ଷିଣା ଦର ଦେବା
କାରାଟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତୁ ପ୍ରତାର ଅଛୁ କ୍ଲାସଜ୍ଞଙ୍କରେ ଅନ୍ଧାଳ ଓ
ମୂରିହାୟ ବନ୍ଦୁଗା (Lecture) ବୃତ୍ତିବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶ୍ଵରବ୍ରତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ
ବର୍ଷ ବନ୍ଦୁଗାମ୍ଭିରରେ ଉପେକ୍ଷ ବହୁ
ବା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାର କଣ୍ଠରେ । ବନ୍ଦୁଗାମ୍ଭ
ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ଧାଳସ୍ମରୀୟ ଦେଖା
ଯାଇଲୁଗା ବା ବନ୍ଦୁଗାମ୍ଭରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ
ବ୍ୟୁତ ଦେଖା । ୧୦ ବ୍ୟୁତ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରେ
ଦେଖାକୁ ଅନ୍ଧାଳ ଓ ଲଭ୍ୟରେବୁ
ପ୍ରକାଶ ଦେଖା ଅଣି ତ ଶାରିକାରୁ ଯାତ୍ରାନ୍ତି-
କାଳେ ଅଛୁ ଦୂର୍ବଳରେ ନିରଦେଶନାଳ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦୂର୍ବଳତାକାଳୀ ଦୂର୍ବଳାଳ ପରିୟୁ
କାର ବନ୍ଦୁଗ ପ୍ରକାଶକରେ ଲଭ୍ୟାନ୍ତି ହୋଇ
ଦେବେବେ ବେଳାନକରି ଏ ପ୍ରକାଶ ଲଭ ଦେଖା
ପ୍ରକାଶ ଦେଖାର ଅଛୁ ନାହିଁ । ସାମାଜିକ
ବିଷୟ ବନ୍ଦୁଗାମ୍ଭର ପ୍ରକାଶ ଦ ଦେଖି ପରି
ଦେଖାକୁ ଦେଖାର ଏ ବ୍ୟୁତ ବ୍ୟୁତ

ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷାତ ମନେ କିମ୍ବା
ମୌରବାଳୀର ମନେ ଦେଇଛି । ୧
ଏ ପଦନାଟ ଆଶାକି-ଅପ୍ରସର ଏହି
ହାଜି ରୂପିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖଇ ଦେଇ
ଦୁଇତିଅକ୍ଷା ଦୟାକି କାହାରେ
ଛାଡ଼ା ଦୋଷି କର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ

କାନ କ ହେଲେ ଏ ଦେଶ ଭଲେବେ

କୁରୁକ୍ଷର ଧର୍ମର ଉତ୍ତର ହାତ୍ୟକେ
କି ପ୍ରକାର କ୍ରୋଧ ପରବର୍ତ୍ତେ ନିଜର
ମଦ ଦୋଷ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତି ହେଲା
। ଏ ପ୍ରକାର କୁରୁକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଏ ଦେଖିବ
ଯାଇଥିର ପ୍ରତିକଳା ଦୂରୀତି ।
ବିଜ୍ଞାଧର ବାବୁ ନିଜର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବି
ପରିଵାରୁ ବଳରେ ସେ ଅଭିଭାବ ଲାଗୁ
ରହୁ ତାହା ଜୁଲାଫେଣ୍ଟରେ ଦେଇ
ଦେଇ ବିଷୟ ନୁହେ । ତତ୍ତ୍ଵ ବଢ଼ି ହୃଦୟ
ତାହର ଅଭିଭାବ ସ୍ଵକ୍ଷେପର ରୂପ
ପ୍ରକାଶର୍ତ୍ତ ତାର୍ଥରେ ଲାଗୁଯବା
ଏ ଆଶା କି ସ୍ଵର୍ଗଧା ନାହିଁ । ସବୁ
କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଭାବର ଅନ୍ତର
ଏ ଆଶକ୍ତ ମନକୁ ହେଉଅଛି

ବୁଦ୍ଧାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅନ୍ତର୍ଭବ ।
କୃପ ଏହା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସହାୟ । କୃପ
ବଜାରରେ ପରି ଅଛି କୁଣ୍ଡଳୀ
ଶାଖାପଳ ଯତ୍ନମୂଳ୍ୟ କଷ୍ଟକର ଦୋଆ
କାହିଁ, ପୃଷ୍ଠାପତ୍ରମେଣେ କାହାକାହିଁ
କରାଯାଇ ଆଜି ଘର୍ଯ୍ୟପାତ୍ର । କରା
ଯାଇବେ ବେ ତତ୍ତ୍ଵ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିଚି
ପାଇବାରୁ । ପୃଷ୍ଠାପତ୍ରମେ ବଜାରର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଅଛି ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଯୋଗାନ୍ତରମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତି, ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ପରିପାଦିତ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଜାତୀୟ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ମନୋମର୍ମାନରେ ଏହାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏହାର ପରିପାଦିତ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଜାତୀୟ ଅନୁଭୂତି ଏହାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର କାହାର ପରିପାଦିତ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏହାର ପରିପାଦିତ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

କବେଶୀ କାହିଁ ଦୁଃଖୀଙ୍କାହୁ ।
ଅମେରାନେ ବସିବିଦ୍ୟାଳୟର ପାତ୍ରିଯାର
ଓ ବିଜ୍ଞାନାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ଅବର୍ଗନ୍ତରୁ ।

— 3 —

ଅମ୍ବେପାଳେ କର୍ଣ୍ଣାଳ ଆଜିତ୍ତ
ମର ତର ହା ମର ଉତ୍ତରପଥର
ଲବୁଧ୍ୱନି ଶାଠେବଜଣନ୍ତି ଉଚ୍ଛିତ୍
ଗପରେ ଏହ କତା ଦିନକାନ୍ତି ପାଇଁ
ଏଥରେ ଏହ ପ୍ରକାଳରେ ଦେଖିବା
କମ୍ପେନ୍ତି ଗୋ ୮୦ ଟି ମରଜାର ଅବ୍ଦି
ପାଇ ଅଛି ତୁ ଶୋଭନୀୟ ।

ଯଥା—ନିର୍ମଳବେଦି, ମୁଣ୍ଡାପାତା

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଶିକ୍ଷଣ, ଉତ୍ତାଙ୍ଗ,

କେବଳ, ଉତ୍ସର୍ଗ-ଦେଲୋ, ଖୋଜାବନ୍ତ
ଚକ୍ରପାତ୍ର, ଶାର୍ଦ୍ଦେଶୀଆ, ବାହାରକେ
ଦୋଷ, ଧୂମକ, ପଟ୍ଟିଲେ ଓ
ହନ ଏଣ୍ଟିକ ପାଇସ ଅଗ୍ରାହୁଙ୍କି ଓ
ସବୁ ବନ୍ଦା ଏହି ଖୋଜନ୍ତୁ
କାରଣ । ଲୋହମାନବିର କର୍ମକାଳ

କିମ୍ବା ଗାହା ଜାତି ପ୍ରକାଶାଳକ
ନିର୍ମାଣ ଉଚ୍ଛବ ଆଖରୁ
ପ୍ରକଟିତ,— “ଯେତେ ଜାଣେ ସମ୍ଭାସ କରୁଥିଲୁ
ପୋଖାରୁରେ ସେମାନେ ସକୁଳ ଦିନ
ଦିନହାର ଏହି ପଳାଇପଳାଇ;
ଲୋକ ଜୀବଧରିତରେ ହରିପରିବା
ଅନୁଭବ କୌଣସି ବୁଦ୍ଧି, ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏହି ବନ୍ଧୁରେ
ଦେବୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳେ
ଆଜିମାତ୍ର କୌଣସି କରିବାର କାମ

ବା କନ୍ଦା, ତରକା, ପିତାମାରୀ, ବ
ବ ଦଳଲୀନ୍ଦ୍ରୀ ପ୍ଲଟ୍‌ର) ସଂଖ୍ୟା
୧- ୦୩୫ରେ ଆଜିମାହ ମାରକ ଦଳ
ବ କୁଣ୍ଡଳାକୁଳର ତୋରେ ତାଙ୍କ
ଯେ ଏକ ନାହିଁ । ଅବଶିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ
ବ୍ୟାକମାନେ ଥାଏ, ବକଳ ୧୨୮
ପଠ ବକ୍ଷରେ କୁଣ୍ଡଳ ଏକିକି ଥାଏ ବ
ବାର ତାତ୍କାଳରେ ଉଚ୍ଛବିତକାର
କନ ନିର୍ମଳରେ ଶୁଣା ସେମାନଙ୍କ
ବାବାରୁ ଦେଇବାରୁ " ସେମାନଙ୍କ ଭାବରେ
ବାବା ପଳ ପଢ଼ିଲାଗିଲାମି ।"
ଅମ୍ବାକୁଳର ଲୋକପ୍ରିୟ ସହର ସବୁ
କି ଅଛିରି ଓ କଲମାନଙ୍କୁଟା କୁର୍ବା
କାଳକୁଳ ଏହି ଧୋରନ୍ତି ଏ
ବାହୀ କୁଣ୍ଡଳକୁଳର ଦୂରୀ ଅନ୍ତର
କ ଅଧି ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା ବହି ପା

ଏହି ଦରଖାସ୍ତୁରେ ଉଚ୍ଚାରା
କରିବାରୁ କି ପ୍ରସମାଦରେ ମଧ୍ୟ
ଜୀବ ନ ଥିଲାକୁ ପ୍ରସମାଦ କରି
ପାଇଯାଇଲାକାହାରୁ । ଦରଖାସ୍ତୁ
ପ୍ରସମାଦର ଏହାର କୁର୍ଦ୍ଦ ଥା କୁର୍ଦ୍ଦ
ଦେବକାର ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରସମାନଙ୍କ କରି
ଏହି ଦରକାଳ ପିତାଦୂଷନଙ୍କ
କୁର୍ଦ୍ଦ ଜନକର ଏହାର କରି
କରୁଥିଲେହେବେ ଦେବକ ତୋ
ଦେଲାକାହାରୁ । ଏହି ପ୍ରସମାଦ
ପାଇଯାଇବ କି ଜୀ ଜୀବ
କରିଲା ପାଇଯାଇବାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେଧବର ଏହୁବ କି
ଜୀବା ପର୍ଦ୍ଦବା ହେଉଅଛି । ଏହା
ହେଯେ <ତେବୁତ୍ତେ ପ୍ରାମ
ଶେଷୁର ଗମ୍ଭେ ମେଧବର ବି
ନାହାରୁ । ଫର୍ମେଯାଇବେ ଆମେ କି

ପ୍ରେସ୍ କାହିଁବ ଏହି କରିଗାନ୍ତ ହୁଅଳ
କାହାର ଦିଲ୍ଲିରେ ଅଜୁବଳାଙ୍କ କରି ଦିଲ୍ଲାଟି କରିବାକୁ
ଶୁଭ୍ରୀ ଦେବାର ଦିଲ୍ଲିରେମାନଙ୍କ ଆହୁଧ ହେବେ,
କରିବା ଏହି କରିବାକିମନଙ୍କେ ଆମ୍ବେରାକେ
କାହାରେକୁ ଥାବେବାକି ଦିଲ୍ଲାଟି କୁଣ୍ଡି ଆହୁ-
ରମ କରୁଥାଏ ।

ଭାଷଣ ଛୀତ ପରେ ଦୂର ଅଥବା ଚର୍ଚା
ହେବାରୁ ସହିତ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରାପ୍ତ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ
କରୁ କି ଦେଖା ବେଳେଣି । ନଠାକୁ ପ୍ରଥମେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବୋଲି ଦେଖାଯାଇ । ତଃ ୨ ଦିନ
ଦୁଷ୍ଟତାର ଦିନ ଦେବତା ହୋଗିଲୁ, ତଥା
, ଭାବକ, ଜିନିର ଜାଗ୍ରତ୍ତା ମିଳିଲେ ନାହିଁ । ପୂର୍ବମୁକ୍ତ
କେବଳପାଇଁ ଦୁଇ ପେଣ୍ଟାପେ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଦ୍ୱାରୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର କରିଲା ହେବେ ପରେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ
ଅଭାବ କୁବି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଦିନ ସାମାଜିକ । ତଥା
ପାଇଁ । ଅର୍ପଣାର କଣ୍ଠେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ କରି
ନାହିଁ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଅଭିନନ୍ଦ ଦର୍ଶନକୁ ।

ଅକ୍ଷୟ ଅର୍ଦ୍ଧାଯ୍ କିମ୍ବା ୮୦ ମହିନେ
ହୋପ୍ଲେଜମାନଙ୍କରେ ଉପରେ କରିବୁ
ଅଛି । ଏହାର ବାରା ଅମ୍ବେରାଠେ କିମ୍ବା
ହିନ୍ଦିଆରୁ ନାହିଁ । ପଥମାନଙ୍କର ଅଭିଭବକ
ମଧ୍ୟ ଲୁଗଣ୍ଡି ବେ ଶେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନ୍
ସଂବର୍ଦ୍ଧ ନାର୍ତ୍ତମେଣ ଗୋଡ଼ିଙ୍କରେ ଆମ୍ବେରାଠେ
ଖେଳାରେ ପ୍ରକଟିକ ପ୍ରାଚ୍ଚିର ପକ୍ଷୀ କେବେ
କମିଶ କେମାନେ କାହିଁ କିମ୍ବା କେବେ
ଅଛି, କେବେ କୌଣସି କଥାର ଅମ୍ବେରା ନାହିଁ
କେମାନେ ନାର୍ତ୍ତମେଣକ କଥାର କଥାର କଥାର
କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର
କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର
କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର ?

ବୋଲିବୁ କହିଲୁ କହାନିରେ
ବୋଲିବୁ ତମେବା ବରାବର ଜାଣିବୁ
ଅଛି । ଏ କର୍ତ୍ତା ସୁଖ କେବଳପରି ଦୂର ବୋଲିବୁ
ଗଲାଯାଇବା । ଅଧିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ରକ୍ଷଣାବ୍ୟକ୍ତି କାହାରେ ପଢ଼ାଯା ଦିଇବା କିମ୍ବା
ଏହାକୁମେହ ପାତ୍ରର ଦେଖିବୁ କରିବାର
କୋରକ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗଳ ଅନେକା କବି ଦରକାର
ନକରିବା ଦର ନୁହେ । ପରାମାରର ଉପର
ତଥା ଶୀଘ୍ରକିମ୍ବା ନୁହେ । କେବେ ପ୍ରାଣର
ଭିତରେ ଏହି କରାଯା କେବେ ଶବ୍ଦମା
ଭାବରେ ମରୁ ଫର୍କୁ ତାହାର କି ? ଯଦି
ଏହି ମାତ୍ରମାତ୍ର ଘରରେଲୁ ଏହି ଶୁଣା ହେଲେ
ତମେବା ତା ହୁଏ କୃତିକରମାତ୍ର ହେଲେ
କରିବା କରିବା କାହାର ପାଇବାରୁ ।

ଏଥୁ କମିଶ ଅମ୍ବେଲାକେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର
ପରେକର ଉତ୍ସବକଲ୍ପର ତ ଶିଖାନ୍ତର
ଦେବତାଙ୍କ ମହାପୂଜା କରି ଆ
ବିଶେଷ।

ସବୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା ପାଇମାଣରେ
ନନ୍ଦା ମୀତୁ କୋମଧିଙ୍କ ।

ଅପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା—ପାଇଁ କାହାର
ମହିଳାଟ ପାଇଛନ୍ତାର
“ ” ମହିଳା କରିଛନ୍ତାର
“ ” କରିଲା କୁଠାକାର
“ ” ଦେଖିଗଢ଼ ଦୂରକାର
“ ” କରିଲା ଦୂରକାର
ଶୁଦ୍ଧର ନିର୍ମାଣ ପରିଷଳ ପୁଣି କରିଲା
ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ସବିଜନଟ ଅନ୍ତରେ ହେବ ।
ଏହିଦିନ ପରିପାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କୁଣ୍ଡଳାରେ କିମ୍ବା
କୁତୁ ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ପରିବେ ମୋଟାଏ
ଅବନ୍ତି ଦସାହ ଖେଳ କୁଳପର । ପେଥିବୁ
ବୋଧ କୁଏ ପାଇଁ କବିତ୍ତ ପରିମାଣ ପୁଣି
ହେବାକୁ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା ହେବା କାହିଁ ।

କମିଟିରବ୍ୟା

ଶିଖିବୁଗାଁ ଅପନାକୁମ୍ଭାଣ୍ଡି ରହୁଥିଲା ।
ଯା ସବେ ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦୁଇପଦ ପାଥରେ
ଥରେ ଲେଖିଏ ମେତେହା ତମିର ଗୋଟାଏ
ରେଖାଏ ଦେଖିବା ହୁଏ । ଯେହି ମନୀରେ
ସଙ୍କର ଦଳ ମନ ଦାଖିଲୁ କରିବାରେ ବନ୍ଧାଏ-
ରଖିବା ବାହାର କୁହର ବାହିତେବେ ଏହି
କାର ଚାତିବକର ସବ ମନ ଦାଖାଯାଇ
ପ୍ରିବ କରୁଥିଲା । ଯାଠି ମନୋଦୟ ଅପରାଧରେ
କାହାମନ୍ଦିରେ ସେ ଅବିବାଜ ଦଳସୁଖରେ
ଦେବତା ଶୋଭାମନ୍ଦିର ଥିଲା । କାହା କେବେ

ଛବି ରୂପ

ବିଜ୍ଞାର ଏହ ଉତ୍ତିଶାର ତୁମେ ସମ୍ମାନୀୟ ଏହ
ମାନକମ ବିଷୟ ୫୨୯ ସାର ଆରମ୍ଭ
ପାଣୁପି ।

ପ୍ରକାଶିତ ଛଥମୀ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କା ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନକାରୀଙ୍କର "ମୂର୍ଖ
ହେଲେ ତାମିଶ୍ରଭାଗ ଏକବିନାମୀ ଅପିକହେବ
ଏହି ଗ୍ରମର ଦସ୍ତିର ଲୋକ ପାଇବ ।
+ । ତୌଣେ ତାମିଶ୍ରଭାଗ ଏକବିନାମୀ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ତା ସମ୍ମାନକାରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ
ନ ଥିଲେ ତାହାର ମୂର୍ଖ ହେଲେ । ଏହି ତୁ ତୁ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତକାରୀ ଏହି ଅଧିକର ଆମ୍ବନ୍ତ
ଧର୍ମରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତୁ ତୁ ଆବିମୁ
ମମସୁରେ ଅସେକ ହେବ । ଏହି ତାମିଶ୍ରଭାଗ
ଏକବିନାମୀଙ୍କର ଚିନ୍ତା ତୌଣେ ଆମ୍ବନ୍ତରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତୌଣେ ଉଥା ଶୁଣେ ସବ୍ବା
କୁଣ୍ଡ ସମ୍ମାନୀୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତାର୍ଥ ଚିନ୍ତା ତାହା
କହାଇଛି ନ ତେବେ ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି
ପାଇବ ପ୍ରତି କ୍ୟାମି ରହିଥାଏ ଦା କୌଣସି

ଏହି ପାଣ୍ଡିତୀଙ୍କ ମୁଖେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତ ଏତୁକଳ
ଧାରାମାତ୍ରକ ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାରକ୍ଷରୀ ଯା
ଜୀବାପଦିବ ।

ବେଳେ ମୋତିବନର କଳ୍ପିତ

୨। କୌଣସି କାମାର୍ଥଜୀଳ ଏହାରୁକାମା

ରାଜୁଯାହୀ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିଛି
ହୋଇଥିଲେ କିମ୍ବା ଧାରା କାନ୍ତିପାତ୍ରୀ
ଅର୍ଥକର୍ତ୍ତରେ ସାମାଜିକ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ
ଶିଖ ପାଇଁ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାର୍ଥ ମାତ୍ର
ଏହି ଯେବେଳିରୁ କିମ୍ବା ଉପେକ୍ଷିତ ଦିଅନ୍ତାର୍ଥିତ,
ତୋଣିଏ ଅଗରୁଦ୍ଧା କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରାପ, ଏଣେ
କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ର ଅଗରୁଦ୍ଧା କା ଚନ୍ଦ୍ର କୁଣ୍ଡଳରେ
ସାମାଜିକ ସହାଯାତ୍ମକାରୀ ଅନୁଯାୟୀ
କିମ୍ବା କନ୍ଦୁଷ ଅଗରୁଦ୍ଧା କା କନ୍ଦୁଷ କୁଣ୍ଡଳରେ
କିମ୍ବା କନ୍ଦୁଷ ଅଗରୁଦ୍ଧା କା କନ୍ଦୁଷ କୁଣ୍ଡଳରେ
କିମ୍ବା କନ୍ଦୁଷ ଅଗରୁଦ୍ଧା କା କନ୍ଦୁଷ କୁଣ୍ଡଳରେ
କିମ୍ବା କନ୍ଦୁଷ ଅଗରୁଦ୍ଧା କା କନ୍ଦୁଷ କୁଣ୍ଡଳରେ

ପ୍ରାସୁତକାର କାହାର ବିଚାର ସମ୍ପଦର ବୋଲି
ନ ଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ନହିଁରେ ଫରମିଅଛି ଏକବାରନାମ ସମ୍ବଲିତ
ମୋଦୁଳିମାର ନିର୍ଣ୍ଣେ
ପ୍ରାସୁତକାର ସମ୍ପଦର ଯେ ପ୍ରାସୁତ ବିଧାନ
ପାଇବାର ପାଇବାର ।

ତରୁ କଳିବାଲାମାନଙ୍କର ସତରୁ ଅଛି—
ଏମନ୍ଦରୀଟି ଓ ସାମାଜିକ କୁହୁପାର ଦୂର ଦେଇ,
ଏଥରେ ବନେବ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମସ୍ତରେ ଆମୁନଙ୍କର ସିନ୍ଧୁ, ପଲେଚପୁତ୍ରର
କିମ୍ବା ଧର୍ମଧାରୀଙ୍କ ଦୀର୍ଘବ୍ୟାପକ ଉତ୍ସବରେ
ଏହି ସମ୍ମାନ ପଞ୍ଜାବିଲୁଗର ଉତ୍ସବମାନଙ୍କର
ମନକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକାର ସନ୍ଦେହ ଗୋଟିଏ ହେବୁ ।
ଏ ହୁବର ଧର୍ମ ଓ ଆମୁନଙ୍କୀୟ ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ
ପୁନଃପୁନଃ କରି ପ୍ରକାଶ ଦିଇଗାନ୍ତି । ଏହି
ମନ୍ଦିର ଦେଖିର ପାରିବାକୁ ଉପରେଶମାନ
ପଢ଼ୁଥିବା ଏହି ଆମଦାନାମାନଙ୍କର ଏହା
ଏହି ପାଠୋଷଣେଗୀ ଓ ଏ ପରାମର୍ଶ ହୁବର
ସେହି ଅନ୍ତର ପରିପରା କୁଏ ତେଣେ ସମ୍ମାନ
ପରିବ । ଆମେମାନେ ଆମା କିମ୍ବୁ ଏହି ହୁବର
ଏହି ଆମମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ଏହି ପାଠୋଷଣେକେ
ଆମା ଲାଭ ପାଇବା ।

ସୁମୁଦର ଆମାର ପ୍ରକଳ୍ପବାୟ ଅନ୍ତରେକି
ଯୁ ୨୦ ଶ୍ଵରୀ ଓ ତାମଜ ଉତ୍ତମ । ସୁମୁଦର
କିମ୍ବା ଅନ୍ତର ନାହିଁ ।

—୧୦୧—

ଓଡ଼ିଆବିଜ୍ଞାନ ନମ୍ବେକୁ ଜୁଦିମାନେ ସମ୍ମାନ
ଦସ୍ତାବ୍ୟ ଓ ଶର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସବ ପରାମର୍ଶରେ ମାଧ୍ୟ
କରିପାରିଥିଲା ।

ଶାରିତତତ୍ତ୍ଵବାଦୀ
ଶୋଭାଭାନ୍ଦୁମାନ୍

୪ । ସୁରକ୍ଷା ଅଲ୍ଲାହ ॥ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟାର ପାତାଳ
 ୫ । ଆଜିର ସହାଯାତ ॥ ହୃଦୟର ମେଳକ ସୁଧା
 ୬ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମାତାକଷାମୀ ।
 ୭ । ନାନାରାଜଶ୍ଵର ।
 ୮ । ଶୈବତଭାବ ମେଲ ॥ ଶ୍ରୀ ଶୋଇ ବିଶ୍ୱାସ
 ୯ । ଶ୍ରୀମାତାକଷାମୀ ଅଗ୍ରତଥ ବିଜ୍ଞାନବିଦୀର୍ଘ
 ୧୦ । ବାମକଳରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମହିଳା ॥
 ୧୧ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ମହାପାତ୍ର ବୈତ୍ତିନାଥ ॥
 ୧୨ । ଶ୍ରୀମାତା ବର ॥ ବାଦାଲକୁଣ୍ଡ କରିବ
 ୧୩ । ପଦ୍ମନାଭ ଖର୍ଚ୍ଛୀ କଳିବେଳେଶ୍ଵର ଶୋଇ
 ୧୪ । ଶ୍ରୀର ଜୁବାତା ତମେସରସର କାନ୍ଦେସର
 ୧୫ । ବାନ୍ଧୁରାତ୍ମ ମିଶ୍ର ॥ ନାସାନକର ଶୋଇ ସୁରକ୍ଷା
 ସାହଚା—ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

କୋଣ୍ଠାଳୁପ୍ରାଚେ
ସାହବେଶାମିଖ୍ୟା ।

" । ତନ୍ଦ୍ରଧେବ କୃତ୍ତା ବଜେତ୍ତିଥି ସରି
ଦେବଳ ଲାଭାବେ ଶାହ୍ ।

" । ପାରୋଯିନ ଏହାପାଇଁ ଦର୍ଶନରେ ପରା
ନିମ୍ନାନ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲେ ଉତ୍ସାହିତମରୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯନ୍ମସପଦରେ ଶାସ ଉତ୍ସାହିତ ।

ସୁଧ ଦେବ,—ଯୋଗାକାନୁଷରେ
କୃତ ସକୁବେଦ—ପରା ପରା ।

ବୟକ୍ତ ଦିତ୍ତ ନିମ୍ନରୁ—ଶାସ, କେବେ
ଦେଖିବା ।

ଅସୁଦେହ—ଯୁ କରିପି ।
ଶୀତକ୍ରମର ପଣ୍ଡା—ପଥକ
ଦଳେଜ ପଣ୍ଡା ।
ଦୂରନଥ ରଥ—ସମକୃଷ୍ଣଟୋର ପୁଅ ।
ଦ୍ୱାରେଣ—ପୁତ୍ରିଧୀ ଗୋଟୁଁ—

ଶ୍ରୀ କରୁଣାଙ୍ଗ—
ମହାଶ୍ରୀ—ଦେଖିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଦୟା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ କୃତ୍ୟୁ
ଶ୍ରୀ ଜୋହନ୍ ନିରୀ—ହର୍ଷିତ ଚନ୍ଦେଶ ଧୂର୍ବ
ବିକାଶ କୌଣସି—ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ
ମୋହାଳ ଚାର—ସନାତନ ଉମଣ୍ଡାଶ୍ରୀ
କଥାକିମ୍ବୁ

ଶାସନ କରିବାରେ ଯୁଦ୍ଧକ ।
ଅଣ୍ଟିଏବ ଅନୁଯାୟୀ—ବ୍ୟାନବନ୍ଦରଙ୍ଗାଳ ପର
ଫେରେଇ ତଥା— ”
କହିଲୁ—ସେ ବନ୍ଦି ।

ପ୍ରାଣ—ଯୁ କରନ ।
ତତ୍ତ୍ଵର ସହାୟ—ଦେଖ କିମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵର ମୋର ପୂଜା ।
ଯଥ ଯାଇନ—ଯୁ କରନ ।
ପରର ବାସ—କରନାଥବିଷୟରେ ଯୁଦ୍ଧ
ସାହଚର—ଯୁ କରନ ।
ବୃଦ୍ଧର ଅଭିନୀ—ଯୁଦ୍ଧ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା
କିମ୍ବା ମିଳି ଯୁଦ୍ଧ ।
ଦୁର୍ଗାର ପର—ଦେବତାଙ୍କାଳୟ ପୂର୍ବ
ମଧ୍ୟକର ମିଶ୍ର—ରାତ୍ରିରାତିନିମେର ପୂର୍ବ ।
କରନ ହେଲୁ ।
ଅସୁରକାଳ—ପୁଅ କରନ
ପଦ୍ମନାଭ ବିଶ୍ଵାସ—ଅର୍ଦ୍ଧଟୋଳ ଉଠିଲୁ ।
ଯୁଦ୍ଧ କରି ।
ବୃଦ୍ଧବିଦୀର୍ଘ ନିଃ—ଆକର୍ଷଣରେ ଉଠିଲୁ ।
ବ୍ୟାକରଣ—ମାତ୍ରମୁଦ୍ରିତରୁବା ଯୁ ବିଦ୍ୟାର ।
ନରହୃଦୟର ସର ମହାର—ରାଗାଜଳ ହୋଇ
ଉଠିଲୁ ।
ଦେଇବାର ମିଶ୍ର—ନଳଦେବର ମୋର
ଦେଖାଯାଇ ।
ଯାହିଦ—ଯୁ କରାମ ।
ଗୋହର ବିଶ୍ଵାସ—କନ୍ଦରେକର ମୋର
ଉଠିଲୁ ।
ଶାକବାଦୀ—କଳଦେବର ମୋର
ଦେଖାଯାଇ ।

ପାହିଲା—ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ।
ବାଜପୀଯକଷ୍ଟ, କରି କର୍ଣ୍ଣତୋଳ ବଲାଙ୍ଗ କରି
କାମେସବ ଦେବ ।
ବାଜପୀଯ—ଏ ଉତ୍ସବରୁକ୍ତିରେ ।
ଶ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲାମ—
କରୁଣାବଦ ମାତ୍ର ଜୀବନରେତେ ଦେଖି ବାଲେବୁବେ
ଜଣେପ୍ରଥମାବ—ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ।
ମୁହଁରେଇ, କାଥ ପରାମାର କରୁଣାବଦ ଦେଖି
ବାଲୁମଧ୍ୟାଳ ପାଲେବୁବେ
ଶ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲାମ—
ବାଜିଦୂଷ ଥୁଁ ଦୁଷ୍ଟି ଚନ୍ଦ୍ରମେଣେ ହେବ ନ
ଦେବମୁହଁ
ମୁହଁରେଇ—ଶ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲାମ—
ପରୀକ୍ଷାକାଥ ପାର କରୁଣାବଦ ଦେଖି
ବାଲୁମଧ୍ୟାଳ

ବୁଦ୍ଧାନ୍ତର ।
ବର୍ତ୍ତକୁଳରେ ଏହି ବିଧାବିମନ ଆହା ଜାଗତରେ
ତଥା ଧର୍ମ ମୁଦ୍ରାର ପାଇଁ । ଜାଗର ବର୍ତ୍ତକୁଳ
ବସ୍ତୁର କ ୫୫ ଟଙ୍କା ଲୁଣ ପାଇଛି କାହିଁ, ଜାଗର
ଅଛୁଟୁ । ବର୍ତ୍ତକୁଳର ବସ୍ତୁର କ ୧୯ ଟଙ୍କା
ଦାରୁଖର ବସ୍ତୁର କ ୨୫ ଟଙ୍କା । ଚାଲାଇର ପଥ
କ ୨୨ ଟଙ୍କା । ଏହା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମ୍ଭା କେବଳ
ବର୍ତ୍ତକୁଳ ମେଲାଟିଏ ବାଲାଦାରୁ କବାହ ବାହାରାମ
ଦୁଦେଖାର ବାହାରାମ । କବାହ ବାହ ମ
କାହାରୁ । କାର ଭାଲର ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥା
ଯୋତନ୍ତରୁ । ସେ କ ୫୦୦୯ ଟଙ୍କା କେବଳ ତୁମ୍ଭା
ବର୍ତ୍ତକୁଳ ପାଇଁ ଶମ୍ଭାବୁ । ତୁମନ୍ତା ଅବସ୍ଥା

ବ୍ୟାପକ ପଦ୍ଧତି କରିବାର ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।
ଏହାରେ ଯମ୍ପୁ ପିଲାତାର ନାମଥିଲା । ତଥାରେ
ନିଜାତ ଆଜାତା ଦେଖି ବ୍ୟାପକ ସମ୍ମାନଯୁଦ୍ଧ ହେଲା
। କୁଣ୍ଡଳର ନିର୍ମଳେତ କରିଥାଲୁ କବାଦିତ
ପୌରୀର ହୃଦୟର କୁଞ୍ଚିତରକ୍ଷିତିମେ । ସୁର
ଭାବର ଫେରିବାରଙ୍ଗାର୍ଥ । ଦୂରାଦର ମନ
ନୀତି ଦେଖି ଏହି ନିର୍ମଳେତମାନଙ୍କ କାମ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଲୁ । ଏହା କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ
। କରିଥାର ଲାଭ ଦୁରେ ଶେଷାଦିକଠୁରୁ ଗାଁ
ଅଜଗରକ ପାଦମାର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବାର ନାମ
କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯୩୫ ମେସରୀର ।

କବିତା ।

ମୁହଁର ଅଶ୍ଵେ ଜୀଥରେ ଦୁଃଖ କରୁଥିଲା ଅନ୍ତରେ
ମାନବର ସୁଦରଳ (Prince of Wales) ଏକ ଦିନରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । କିମ୍ବାରୁତିକ ବାବ
ପୁଣିରେ ଶୋଭାଯ ବାବ ପୁଣିରୀଗ ସମସ୍ତରେ
ଯହାରର ମୌଳିକ ଗାନ୍ଧି ଓହି କହିଥିଲା
ଦୂରରେ ଯହାରୁ ଜାହାରି କହି ସତ କର
କାହିଁ । ସୁଧା ସୁଦରଳ ମାନବ ଜାହାର ଦେବ
ବାଚାରି ପଢ଼ିଥିଲେ ।

ତତ ବାବ କିମ୍ବାରେ ସମ୍ମାନ ପାହାରର
କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଆହି ଯାହା କର୍ଷା ଫୋରଥିଲା ।
ଅତିରକ୍ଷିତରେ ପାହାରର ନେତରର ପ୍ରାନରେ
ମାଟି ଧୈଯାଇ କିମ୍ବାର କାହିଁ ମୁହଁ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ଅନେକ ଥିଲାର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବାର ହୋଇ-
ଅଛି । ନେତର ଭାବରେ ସମ୍ମାନ କାହିଁ
ଏ ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ପୁଣିରକ ସମ୍ମାନ । ପର୍ତ୍ତିକାର
ଅନ୍ତର ହୁରା ହାହା କରେବତ ଦେଇଥିଲା ।

ଦାପୁହିକ ସମ୍ମାନ ।

ପ୍ରାଣୀ ପରିବାର

ଜତ ସ୍ଵାଧରେ ଜାଣା କାହିଁ କୁଣ୍ଡ ପୁଣିର
କର୍ଷା ହୋଇଅଛି । ପିତାଙ୍କ ଅନ୍ତରାମ୍ଭ ଗନ୍ଧ
ବେଦଧିରେ ମଧ୍ୟ ଏକର୍ଣ୍ଣରୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଲା
ହେଉଥାରୁ । ସୁଧା ସୁଦରଳରେ ସମେଜ
କର୍ଷା କାହିଁ କାହାର ଅନ୍ତରେ କାହିଁ ।

କରିବା ଶୁଣି—ଏ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ କଲିପିଲା
କା ପ୍ରାଚୀ ଦୂରର କରିବାକ ପାଇଁ କମଳ ଅତିକା
ଏବରଟ ହେଉ କେବଳକାଳୀ କୁଳର କରି
ହେଉଥାରୁ କଲିପିଲା ମୁହଁ ଏବଂ
କାହାକୁ ମନ ହେଉଥାଇ ! କାହାର କାହାର
ଯଥୀ ପାରିବାକୁ କହିଲ ମନକୁ ଖୋଜାଇ
କ୍ଲେବମାରିଦର ଝୁଣ୍ଡ ଧରି ଦିଗାର
କରିଯାଏ ।

ଶୀର୍ଷ୍ଣୁ—ତୁମାର ସମ୍ବନ୍ଧ—ଶୁଣି କିମ୍ବା
କରିମାନ କି କୋରେ ହେ ଥା ।

କଲୁଆଥ୍ୟର ପାଇସ୍ତରେ ଆଜିମାନ ଦସ୍ତା
ଅଛି, କଲେବ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ଲେଜନ୍ଡିସ୍ ସାମନ ଆଜିର କୁହାର
ମେଲ କାହାରେ ଘୋଟ ଦେଇଥିବାକୁ କହିଲ
ବର୍ଣ୍ଣ ପକାଇଯା ଦୃଷ୍ଟିପାଇଯାଇ । କେବେ
ଆଜିମାନା ବର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ଧର କି କିମ୍ବା
ଦୂରଦୂର ଆଟିବାକୁ କରିବ ଦେଇଲୁବ
ପଢ଼ିବିବିବେଳେ କରିବିଲା ନାହିଁ ବୁଝି କୁହାର
ପଢ଼ିବା କିନ୍ତାକୁ ଧବଦାର ।

ଲେଜନ୍ଡ କରିବାର ବର୍ଣ୍ଣରେ ପଡ଼ିଲା କାହାର
ଦେବ ପ୍ରାଣ ବୁଝାଇ । ବସନ୍ତ ପହାଜାନାର